בס"ד

אוצרות המיושר

הרב מרדכי יפת יהודה שרעבי

ו' באלול תשפ"ה | שבת קודש | גליון 164

פרשת שופטים

משולחן המלך
עמוד 3

זוהר על הפרשה
עמוד 8

שרפי קודש
עמוד 10

ההלכה היומית
עמוד 12

שאלות מבית הדין
עמוד 12

מדור הילדים
עמוד 14

דרכי הרשב"י
עמוד 15

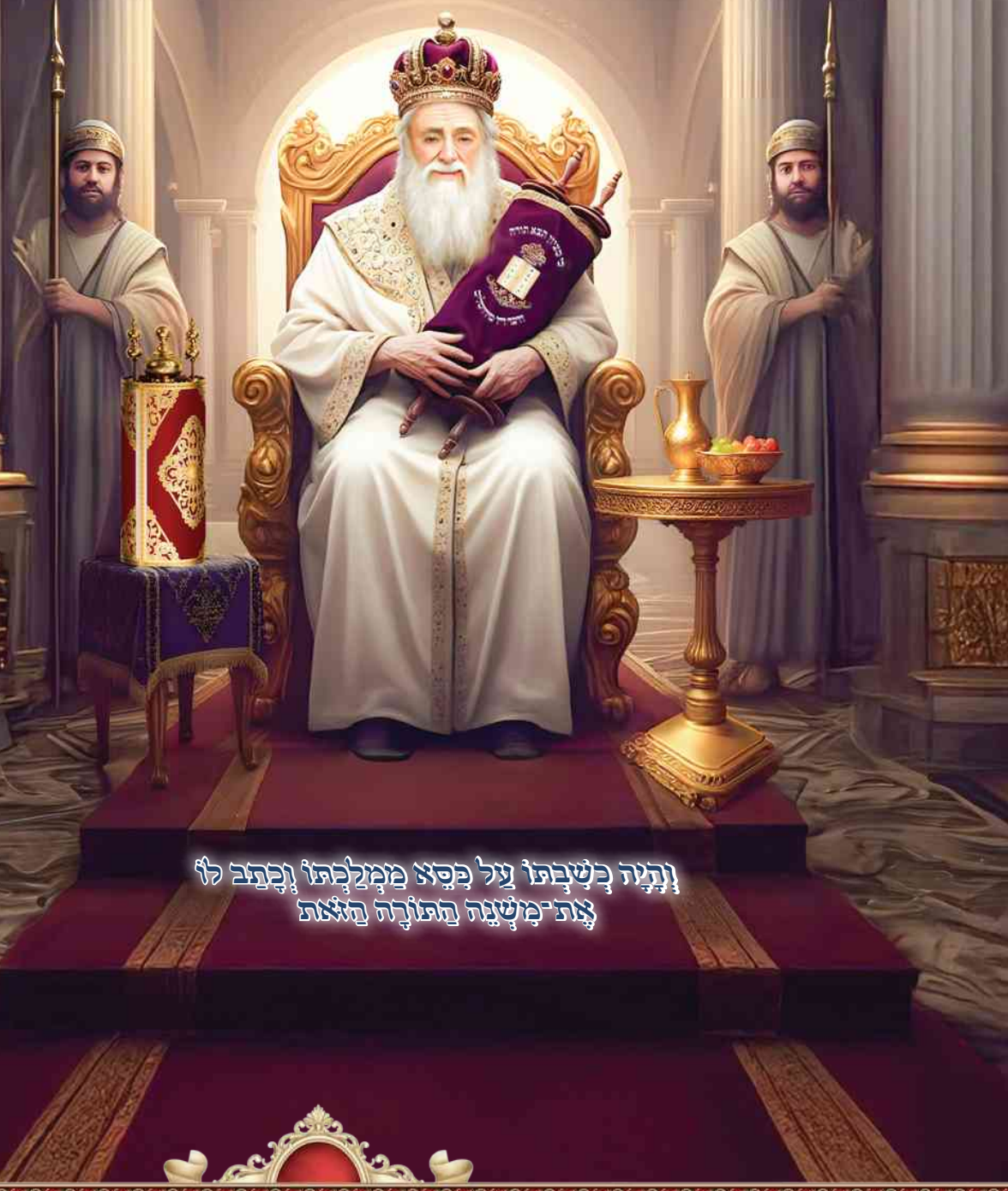

וְהָיָה כְשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ
אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת

זמני השבת

הזמנים ע"פ לוח אור החיים

	הדלקת נרות	שקיעה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:31	19:11	19:40	20:29
חיפה	18:51	19:11	19:41	20:29
באר שבע	18:50	19:10	19:40	20:27
תל אביב	18:49	19:09	19:39	20:26

*כמנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקיא

יום ראשון - ז' אלול

ז. רבי אליהו חיים אביו של הבן איש חי, תרי"ט | רבי ישועה כהן, מח"ס מעיני הישועה, תרס"ג | רבי סאסי כהן, מח"ס פרוכת המסך, תשל"א

יום שני - ח' אלול

ח. רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל, מח"ס משפטי עוזיאל | רבי אברהם בטאט | רבי דוד הלברשטאם בן רי חיים מצאנז, תרנ"ג | רבי יחיא עמר, תש"ן | רבי דידו כהן מגדולי רבני ג'רבא, תש"י

יום שלישי - ט' אלול

ט. רבי דוד הכהן אחיו של בעל זרע אמת | זן בן יעקב אבינו, ב' אלפים שי"ח, קבור באשתאול | רבי צדוק הכהן מלובלין, מח"ס צדקת הצדיק, תר"ס | רבי רפאל טרויש, מח"ס צח ואדום

יום רביעי - י' אלול

י. רבי ברוך ירושלמי, מח"ס ברוך מבנים | רבי אליעזר לבטון | רבי פנחס שפירא מקורץ, תק"ן | רבי יצחק מבוהוש האדמו"ר מרוזי"ן, תרנ"ו | רבי יוסף יהשוע קאריין ראב"ד ירושלים

יום חמישי - י"א אלול

יא. רבי שלמה בן חסון | רבי יוסף אלמליח, מח"ס תוקפו של יוסף | רבי יעקב יהודה ליב לוי מראשי כולל ורשא י-ם | רבי שלום יוסף בן ר' ישראל מרוז'ין, תרי"א | רבי יעקב לאזר הכהן ממקובלי ירושלים, תשכ"ה | רבי יעקב ב"ר אברהם לוי, תש"ל | רבי נחום לסמן ר"י תפרח, תשכ"ט

יום שישי - י"ב אלול

יב. רבי שלום משה חי גאגין, מח"ס שמח נפש | רבי צבי מיכל שפירא, מח"ס ציץ הקודש תקון חצות, תרס"ו | רבי שמחה בונים מפשיסחא, תקפ"ז | רבי מנחם מנשה, מח"ס אהבת חיים, התשכ"ח

יום שבת - י"ג אלול

יג. רבי יעקב גזונדהייט, תפארת יעקב, תרל"ח | רבי יוסף חיים, "הבן איש חי", התרס"ט

בס"ד

מוסדות החיש"ר

פדיון נפש
ע"פ הקבלה עם מטבעית מכסף טהור הנערך מדי יום ע"י מו"ר גדול המקובלים
שלוחה 3 או בוואטסאפ

לעריכת אזכרות
בארזחת צהריים של אברכי ירבני הישיבה בזול סעודת ורבני תורה וקדוש בזול תיעוד שישלח אליכם בוואטסאפ
שלוחה 7 או בוואטסאפ

הידור מצווה
הכתובת לספרי תורה, תפיליו ומזוזות בפיקוח של מו"ר שליט"א וכן כל ספרי מו"ר
שלוחה 5

תיקון נפטרים
ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקוד ללא שמות נוספים שלוחה 7

קביעת פגישה למו"ר
אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא לרשום ללא קביעת תור מראש

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה
שאל את הבבט או היכנס לאתר הישיבה

כולל לאברכים מצויינים החזקת אברך ללימוד התורה הקדושה להצלחתך

ישיבה גדולה לבחורים תפארת התורה שלוחה 10
בית הוראה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2
לקבלת ההלכה היומית ב- 2 דק' של הלכות יש לשלוח בקשה בוואצאפ
חלוקת ספרי הזוהר היומי ללא עלות שלוחה 4
תהילים לילדים להזכרת שמות בלימוד התהילים לילדים שלוחה 11
מכון להוצאת ספרים ניתן להקדיש לע"נ

הכל בטלפון אחד:
03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | 03-55200004 | אורט ישראל 4 בת-ים
טל"פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-3718129

עיצוב: יצחק ישראל יוקר
054-655-4554

משולחן המלך

פנינים מיסרים ומעשיות השווים לכל נפש
הנערכים משולחן המלך מתוך
שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב **מרדכי ג'עודי** הי"ו

כפרה על חטא העגל

כשעלה משה רבנו למרום בערב ראש חודש אלול להביא את הלוחות השניות, כל עם ישראל ליווּ אותו למרגלות ההר, ומשה רבנו עלה אל האלוהים, והיה זה הפעם השלישית שעלה להר סיני, וארבעים יום לא אכל ולא שתה. גם עמ"י היו צמים במשך הארבעים יום הללו ובלילה היו אוכלים. והיו בוכים ומתחננים לפני השם יתברך שיקבל את תפילתם ותשובתם לסלוח להם על עוון העגל. ואז ביום הארבעים שזה היה יום ה'כיפורים' נאמר 'ויאמר ה' סלחתי כדבריך". הכוונה על 'חטא המרגלים'. אבל כתוב ב'דעת זקנים לבעלי התוספות', **'סלחתי כדבריך' כמו שאמרת על חטא העגל'**. ולכן 40 יום האלה הם תמיד ימי רצון לפניו יתברך, לכן נקבעו הימים הללו כְּעֵת רצון לפני אבינו שבשמיים, ובימים הללו עמ"י חוזר בתשובה כמו שמביא ה'משנה ברורה' בהקדמה לסימן תקפ"א- 'אני לדודי ודודי לי' ראשי תיבות 'אלול', שאז הקדוש ברוך הוא פותח יד, והיא פשוטה לקבל אותנו בתשובה שלמה. והם סופי תיבות 40 שהם מרמזים לזכות הגדולה הזאת של התשובה. לכן נשתדל בכל ליבנו ובכל כחנו לעשות רצון אבינו שבשמיים.

שופר המבריח מזיקים

בשבת מברכים של חודש אלול מתגלה גם האור של חודש 'תשרי'. אחינו האשכנזים החל מראש חודש 'אלול' בכל יום אחרי התפילה בבוקר תוקעים בשופר. כותב ה'יערות דבש' ר' יונתן אייבשיץ, שעד תקיעת השופר היה כל העולם כולו מלא מקטרגים, מחבלים ושרצים שרוצים לשרוף את העולם. **אך ברגע שיש 'שופר', כולם בורחים וכל העולם נקי**. ואם אין 'שופר', יש מחבלים בר מינן. לכן 'החי ייתן אל ליבו'.

ניצול כל רגע בימי אלול

ראינו הרכה גדולי עולם שבחודש 'אלול' הם לא היו כמעט בבית, היו הולכים ומתבודדים. גדולי 'אשכנז', גדולי 'ספרד' היו הולכים ומתבודדים. מהם אצל הספרדים היה רבנו יוסף חיים, שכל שנה עם כל גדולתו וזיכוי הרבים שלו הגדול, היה מתבודד, עוזב את הבית שלו והולך לקבר 'יחזקאל הנביא' ולוקח איתו 'מניין', והמניין הזה הם לא מדברים אלא רק עושים לו מניין כדי שיוכל להתפלל. וגם לוקח איתו את האופה שיוכל לאפות לו לחם לכבוד 'שבת', וממילא מכניס לו גם בתנור קצת דג וקצת דברים אחרים כמו שהרב רוצה. ואם היו צריכים משהו דחוף מ'בגדד', אז היו שולחים 'טלגרם' והיו אומרים לו לרב שיש איזה שאלה דחופה.

ולפעמים היו אנשים שהוא צריך לכבד אותם בגלל שהם מחזיקי הקהילה וכדו', וכדי להראות להם שהזמן שלו יקר מאוד, לאחד מהם פעם שלח גלויה וצייר עליה שעון, והיה כותב 'השעון רץ- וכל רגע בחודש 'אלול' חשוב אצלי כמו חודש...'. ואומר **'אני כותב לך את הדברים האלה בזמן הכי יקר לי, שכל רגע חשוב לי כמו חודש, ואני רוצה לעבוד את בוראי ולחזור בתשובה ולהיות דבֵק בבוראי ולתקן'**. כל זה הוא לא היה עושה בשביל עצמו, כי הוא עומד ומתוקן ומסודר והוא עשה 'תשובת הקנֶה' רבי יוסף חיים, שעל זה נאמר 'שש שנים יעבוד, ובשביעי יצא לחופשי חינם', ושש שנים הוא צם כאשר רק היה אוכל בלילה, וביום צם, חוץ משבתות וראש חודש וכו'. וכל הימים האלה אף פעם לא אוכל בשר, ולא יין, ולא דגים, ושום דבר מהחי. עם כל זה היה הולך ב'אלול' לקבר יחזקאל הנביא. תראו איזה מסירות נפש. ולכבוד 'ראש השנה' חוזר לקהילה ולבית, והיה מסדר איתם את 'ראש השנה' ו'יום כיפור'. רואים כמה זמן זה הוא יקר וחביב ושערי שמיים פתוחים, ו'מינו פשוטה לקבל שבים'. ואיך אדם יֵלך ויאבד את הזמן הזה בצחוקים, באכילות ובשטויות. אלא צריכים אנחנו לקחת את עצמנו 'רציני' ולא לאבד את הזמן שלנו, ולא יום לבוא, ויום לא לבוא. ולא רק זה, אלא גם כשבאים, צריך ללמוד ולהיות רציניים.

כחה של תפילה

הימים האלה הם בבחינת **'קראוהו בהיותו קרוב'**. לכן, אפילו שאדם מתפלל ולא נענה, רבותינו אומרים 'קוה אל השם חזק ויאמץ ליבך, וקוה אל השם', תתחזק עוד הפעם ועוד הפעם.

הגמרא אומרת כשהגיע זמנו של רבנו הקדוש להיפטר מן העולם, היו כולם מתפללים עליו שלא יפטר, ומהשמיים לא יכלו לקחת את נשמתו בגלל התפילה. כאשר ראתה שפחתו של רבנו הקדוש שהוא סובל מאוד והנשמה רוצה לצאת והיא לא יכולה בגלל התפילות, לקחה גיגית גדולה וזרקה אותה מהגג למטה, והמפללים נבהלו מהרעש, והפסיקו רגע אחד להתפלל, ובאותו רגע יצאה נשמתו של רבנו הקדוש. הגמרא אומרת שרבנו הקדוש אחרי פטירתו היה בא בכל שבת לעשות 'קידוש' בבית. אומרים רבותינו, איך הוא זכה לזה? בזכות התפילות שהתפללו עליו. התפללו שימשיך להשפיע עליהם קדושתו בעולם. והתפילה הזאת לא שבה ריקם, והיה בא כל ערב שבת לבית ומשפיע על כל הסביבה. תראו כמה התפילה היא מועילה.

תפילה באלול מקרבת את גאולה

ה'חתם סופר' כותב שחודש 'אלול' כתוב בזוהר שהוא נקרא 'יֵרח ימים', ו'ירח ימים' עולה בגימטריא 'שיח', כי זה הזמן לשפוך שיח לפני הקדוש ברוך הוא. גם הוא כותב שיש 40 ימים מראש חודש 'אלול' ועד 'יום כיפור'. ואם נצרף את האות מ' של המילה 'ארבעים' למילה 'שיח', יהיה 'משיח'. התפילות ב'אלול' מקרבות את הגאולה.

השיעור השבועי
דף היומי מסר והלכות
מפי מרן מו"ר גדול המקובלים
הרב **בניהו שמואלי** שליט"א
מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המייש"ר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

משולחן המלך

מי לא בורח מאריה?

על הימים האלה נאמר 'אריה שאג מי לא ייראּ. 'אריה' ראשי תיבות 'אלול ראש השנה יום הכיפורים הושענא רבא', והימים האלה שואגים ואומרים לכן אדם: 'אדוני, יש לך הזדמנות פז לחזור בתשובה, ישן? האריה שואג והימים שואגים'.

אם אתה רואה שבן אדם לא מפחד בימים האלה ולא קורה כלום איתו, דע לך יש לו 'מסכים' בינו לבין אבינו שבשמיים, יש לו שכבות על הלב. לכן הוא לא מתעורר. כמו שאמרו כבר: ש'אנשים ישבו ביער והם שמעו שאגת אריה וכולם ברחו. **לפתע רואים כמה אנשים יושבים ביניהם ולא בורחים...**

התקרבו אליהם, וראו שהם חרשים והאוזן שלהם לא שומעת. כי ברגע שאדם שומע, אז הוא לוקח אל ליבו והוא בורח.

ההבדל בין שוטר לשופט

'שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך'- אומר רבנו יוסף חיים, שבעה איברים יש לאדם בראש, שהם מנהיגים את כל הגוף כולו. וצריך ממש לשמור על ה'שערים' האלה. לכן אומר 'שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך', כי כל השערים האלה- העיניים, האוזניים, הנחיריים והפה, צריך לתת להם שופט ושוטר. השוטר, עומד על הבן אדם ואומר לו 'תעצור'. וברגע שהוא לא עושה את זה, נותן לו עונש ולוקח אותו לשופט.

שומרי האיברים

כל הגוף של האדם תלוי ב'עיניים'. יש היום רופאים שבודקים את האדם דרך גלגל העין שלו. לכן יום צריך לשמור על העיניים בקדושה. **בר מינן יש היום 'אייפון', ומסתכלים בו בר מינן, וזה 'אם לכל חטאת'**, ויש בזה גם רכילות ושקר שהאוזניים שומעות. צריך גם להיזהר מה אדם מוציא מהפה ומה אדם מכנים לפה, כי 'לפום צערא, אגרא' ובא לו צער ובא לו שכר לאדם בהתאם לשמירת הלשון והמאכלות של האדם. ולכן לפה יש שני שומרים- אחד מבשר(השפתיים), ואחד מאבן(השיניים).

העיניים יש להם גם כן **מכסה-העפעפיים**. האוזניים יש להם את **ה'אליה'**. כל זה כדי ללמד את האדם לשמור על החושים שלו בקדושה.

איך נותנים זרוע לחיים וקיבה...

המלבי"ם היה כהן ויש לו פירוש על התורה, והיה גאון גדול. הביאו אותו פעם שיהיה רב באחד מהערים ב'רומניה'. אמר להם 'אני מסכים בתנאי אחד. אני כהן. אני מבקש שיביאו לי את ה'זרוע' וה'לחיים' ו'הקיבה'. אם תסכימו, אני בא'...

כולם התפלאו ואמרו 'אתה רוצה זרוע לחיים וקיבה? אם הבעיה זה כסף, ניתן לך עוד כסף. מה אתה צריך מכל אחד 'זרוע' 'לחיים' וקיבה?'. אמר להם: 'אני אסביר לכם- 'זרוע'- אני רוצה שכולם יניחו 'תפילין' על הזרוע. 'לחיים'- אני לא רוצה שיגלחו ב'תער' אלא שישמרו. 'קיבה'- זה מה שאוכלים ומה שמכניסים לקיבה. אני רוצה מאכלות כשרות. אם אתם מקבלים עליכם זאת, הכל טוב.

הזוהר הקדוש אומר שלעתיד לבא, קורות ביתו של אדם מעידים עליו. מי זה קורות ביתו? זה האיברים של האדם- העיניים, האוזניים הזרוע והלחיים הם קורות ביתו ובתוכם הנשמה שוכנת, והם מעידים עליו וקובעים מה יהיה איתו.

מה קודם לישועה

'תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה'- אדם מתפלל ובוכה לפני הקדוש ברוך הוא ובכך מעביר את רוע הגזירה.

'תפילה' זה 'אני לדודי ודודי לי'. 'תשובה'- ומל השם אלוהיך את לבבך' תשובה תשוב ה', חזרה למקורות.

אמרו רבותינו 'לגמר איניש והדר לספר'- יש בזה רמז, שצריך האדם קודם כל לגמור בדעתו ובלבבו שלא יחטא, ואחר כך 'לספר' מלשון 'עיני כל אליך ישברו' ולקוות להשם שיושיע אותו. וגם 'לגמר איניש והדר לספר' זה ראשי תיבות 'אלול'.

פרפראות בתיבת 'אלול'

ר' חיים פלאג'י כותב שיש שלוש זמנים מסוגלים ל'תהילים'- שבת קודש, ימים טובים וראשי חודשים. הוא אומר, שלמעלה משלושתם זה חודש 'אלול'. סימן לדבר הוא שהמילה הראשונה ב'תהילים' זה 'אשרי' שזה ראשי תיבות- **א**לול, **ש**בת, **ר**אש חודש, **י**ום טוב.

'אלול' זה ראשי תיבות **'וישאלו איש לרעהו לשלום'**. ובחודש הזה צריך להרבות בשלום. וגם 'אלול' -**'לכה איתנו והטבנו לך'**. ואם נעשה זאת אז אין מלחמות ואין בעיות. הרי כתוב **'ונפלו אויבכם לפניכם לחרב'** ראשי תיבות 'אלול'. על ידי התשובה מסתלקים כל האויבים ונופלים. על ידי זה חודש 'אלול' מעלים כל הניצוצות של כל השנה.

וכמה זו זכות גדולה שאדם ישים זאת על ליבו.

אחד הראשי תיבות של 'אלול' הוא- **'אחד לעולה ואחד לחטאת'**. כלומר, אדם יכול לעלות ברוחניות ובתורה ולזכות לגן עדן ע"י התשובה בחודש הזה. וזה שאמר 'אחד לעולה'. וכן להיפך, יכול לרדת חס

בס"ד

תיקון הנפטרים בערב ראש השנה

תיקון הנפטרים זהו תיקון שעושים עבור נשמת הנפטר,
כדי לזכבו ולרוממו בעלמות העליונים ולהעלותו מדרגה שבה הוא נמצא.

המקור לכך: מגדולי המקובלים **רבי יהודה פתיה** זצ"ל וזה לשונו בספרו הקדוש "מנחת יהודה":

" אם היורשים רצונם לעשות נחת רוח למת, להושיעו ולהצילו מכף הקלע ומדינה של גיהנם, שהוא נידון בהם, אין שם אופן,
כי אם לשפוך שיח ותפילה בפני מלכו של עולם בעד המת ההוא. וייקבצו עשרה אנשים כשרים יודעי ספר ויעשו למת סדר תיקון...

ותיקון זה מועיל מאד לנשמות הנפטרים
להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהינום"

התיקון יערך אי"ה ביום ראשון כ"ח אלול תשפ"ה ערב ראש השנה
בהיכל ישיבתנו הקדושה

למסירת שמות באתר הישיבה

למסירת שמות 03-5520004 שלוחה 7

ברכות שמים מעל

הגילוין מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן רות הי"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

משולחן המלך

ושלום לעוונות, 'אחד לחטאת'. ואם הוא הולך חס ושלום לחטאים, הראשי תיבות של 'אלול' הופך להיות- **'אוי לו ואוי לנפשו'**.

אך אם הוא הולך בדרך השם, המילה 'אלול' היא ר"ת- **'אהוב למעלה ונחמד למטה'**. לכן, שתי תיבות אלול אהוב למעלה ונחמד למטה.

ולכן 'אלול' בגימטריא **'בינה'** שזה עולם הבריאה ששם 'כיסא הכבוד'. 'גדולה תשובה שמגעת עד כיסא הכבוד'. אדם עכשיו יכול בחודש 'אלול' להיכנס ישר לעולם התשובה, הקב"ה חותר לו חתירה ומכנים. רק שהוא רוצה לראות איך האדם באמת הוא משתדל. 'תשובה' זה 'תשוב ה'.

ותשובתו הרמתה

שמואל הנביא היה הולך ממקום למקום לשפוט את עם ישראל ולהדריך אותם בדרך התורה. גם אביו אלקנה שהיה צדיק גדול, היה מכתת רגליו ממקום למקום ודורש דרשות לקרב את העם ולעודד אותם לעלות לבית המקדש.

שמואל הנביא היה עושה כמו דרכי אבותיו וגם הוא הולך ממקום למקום ומזכה את הרבים. אבל הוא לא היה נהנה מאף אחד כמו שכתוב 'ותשובתו הרמתה כי שם ביתו', כל יום היה חוזר לבית שלו לרמה'. מה זה 'תשובתו'? הכוונה 'חזרתו'. מפה לומדים מה זה 'תשובה'? לחזור, לחזור למקורות. כי על ידי העוונות האדם גורם להפריד בשם הוי"ה את אות ו' מאות ה'.

הכסא שלם ע"י התשובה

ו' זה 'חסד', ואות ה' אחרונה היא המלכות, וצריך לשלב אותם ולחבר אותם. אדם ע"י העוונות שלו פוגם בשם הוי"ה ברוך הוא. באותיות י"ה משם הוי"ה האדם לא יכול לפגום כי זה גבוה באבא ואמא. אך אותיות ו"ה זה יותר נמוך, ושם האדם מפריד את האות ה' מאות ו'. בשביל זה כתוב 'אוֹה למושב לו', אין הכִּסא שלם ואין השם שלם, עד שיימחה שמו של עמלק.

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

עמלק זה היצר הרע. הוא מפריע מאד לבן אדם, והוא מפתה אותו לעשות עבירות, ואז הוא 'מפריד אלוף'. העבודה של עמלק זה 'להפריד'. אך אנחנו צריכים לחבר. עכשיו 'הכִּסא' יש לו רק אותיות 'כס' והאות א' ברח. ואמרנו שגם האות ה' נפרדה מאות ו'. לכן 'אוה למושב לו', ה- א' זה כדי להשלים את הכסא, ואותיות ו"ה צריך להחזיר אותם ביחד ע"י התשובה שאנו עושים. כי אותיות תשובה זה – תשוב ה'.

שוב יום אחד לפני...

העניין שאנחנו עכשיו צריכים לעשות בכל כוחנו, בכל ליבנו ובכל נפשנו זה לחזור בעזרת השם למקורות. זה דבר גדול מאוד שאדם משתדל בעבודת השם בכל ליבו בכל כוחו.

איך יעשה את זה האדם? כתוב ב'זוהר' שכל לילה כשאדם הולך לישון, יחשוב על עצמו ויעשה חשבון נפש. **למשל: אם אדם היה יודע שהלילה הזה הוא שוכב ולא קם בחזרה בר מינן, מה אדם היה עושה לפני שהוא מת?** איזה תשובה ואיזה מעשים טובים היה עושה. והיה מחשב את דרכיו ומתחנן לבורא עולם. אדם צריך לדעת שהשינה זה אחד מ-60 ממיתה, ועכשיו כשהוא הולך לישון, זה קצת כמו מיתה. ולכן מה צריך לעשות? חשבון נפש ותשובה- מה המעשים שלו? מה קורה איתו?

חשבון נפש כל יום

לכן הגמרא אומרת ב'בבא בתרא'- אמר רבי שמעון בר נחמני, "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון". 'המושלים', זה המושלים ברוחם וביצרם. 'בואו חשבון'- בואו ונחשב חשבונו של עולם. כמו שאומר התרגום על הפסוק 'וירגלו את הארץ' – 'ויאללון ית ארעא' שזה אותיות 'אלול'. אם כן, 'אלול' זה לשון 'ריגול'. מכאן יש רמז שעל האדם בחודש זה לרגל ולפשפש במעשיו, מה קורה עם המעשים שלו? מה קורה עם לימוד התורה שלו? איך הוא מברך? איך הוא מתפלל? איך הוא לומד? האם הוא חוזר על הלימוד ויודע את מה שהוא לומד?

על האדם לעשות חשבון נפש על המעשים שלו וגם על המידות שלו. כגון, האם הוא מתגאה? האם הוא מדבר לשון הרע וכו'. והאדם יעזוב את הרע ויתחרט על מה שהיה ויתחיל בטוב. ויעשה חשבון נפש בעיקר קודם שהוא הולך לישון, כי השינה היא אחת משישים ממיתה. אפילו כשעייף, לפחות יתחיל ומחר ימשיך. ומי שממש קשה לו לעשות זאת בלילה, יקבע לו זמן במשך היום איזה שעה, וללמוד מוסר ולעשות חשבון נפש. כל פעם שהוא נכשל חס ושלום באיזו בעיה למשל בדיבור של שקר, מיד ירשום לו ב'פנקס' כמו אדם שעושה חשבונות.

משנכנס אלול מרבין בתשובה

'מקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד'. וזו זכות גדולה שאדם משתדל ממש לחשוב איך הוא עושה חשבון נפש. וכותב המהר"ל, שכמו ש'משנכנס אדר מרבין בשמחה, ומשנכנס אב ממעטין בשמחה', כך משנכנס אלול מרבין בתשובה.

כמו שאומר הזוהר 'ובכתה את אביה ואת אמה יָרֵח ימים', זה בכי של הנשמה, וזה בכי של געגועים, חוזרים לטהרה ומוציאים את כל הזוהמה, ורוחצים כל כתמי העוונות מכל הלכלוכים והזוהמה. כמה זה דבר גדול.

משולחן המלך

צדיק באמונתו יחיה

דיבורים קדושים בענייני **"אמונה"**

מאת הרב **יוסף עברלחק** שליט"א

מאברכי המוסדות

"תמים תהיה עם ה' אלוקיך"

ופרש רש"י וז"ל התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו עכ"ל.

עומד לנו פה יסוד ענק אשר הוא המאפיין של יהודי ובלעדיו לא נכנסנו לגדר של "עמו ולחלקו" התורה מלמדת אותנו שכל המטרה בכל עבודתנו, היא בשביל להלך עם השם בתמימות, הכוונה על ידי שאדם מקבל ניסיון וקשה לאדם והאדם לא מבין למה זה קורה דוקא לו ויש לו הרבה שאלות בבטן שעולות לו וזה טבעי, והאדם מחליט שהוא בולם את השאלות שלו עוצם את עיניו ומקבל הכל באהבה זה הכונה להלך עם השם בתמימות, דהיינו על ידי הניסיונות שהשם שולח לנו, רק אז נהפכים להיות בעיני השם עמו וחלקו.

אבל ח"ו להיפך אדם שכל דבר שבא לו בחיים שואל שאלות למה זה קורה דוקא לי? ולמה אני תקוע פה, ולמה, ולמה, אין סוף למילה **למה** שהוא אומר במשך היום, כזה אדם יכול להיות שבעיני בני אדם הוא נחשב חסיד, אבל בעיני השם יתברך שזה העיקר הוא אפי' לא נכנס לגדר עמו וחלקו בר מינן.

, וכ"כ גם הבעל הטורים שאומר מפני מה האות ת', גדולה במילה תמים? לומר לך שאדם הולך בתמימות נחשב בעיני השם כאילו קיים את כל התורה מאלף עד תיו, הפלא ופלא אדם שהולך בתמימות דהיינו מקבל את כל מה שקורה לו ביום יום באהבה בלי לשאול שאלות, למרות שעולות לו שאלות, כזה אדם בעיני השם הוא נקרא כאילו קיים כל התורה כולה.

וככה היה אומר האדמו"ר מסלונים ז"ל שכל המטרה בתריג' מצוות הוא להגיע להדגשה אשר "אין עוד מלבדו" כמה אנחנו צריכים להתחזק ביסוד זה במיוחד בדורנו שאנחנו נמצאים בהרבה הסתרות הכל נראה לנו שמתנהל על פי טבע, ולא מראים את השם יתברך, בדיוק בזמן הזה צריך לאזור כח להטעין סוללות במה שעושה להשם נחת להתחזק ביסוד דישראל דהיינו האמונה בלי זה אדם בחושך הולך.

אנחנו נמצאים בחבלי משיח דור הכי קשה שהיה מבריאת העולם דור שכולו חושך והסתרות, אשר צריך וחייב בתקופה כזאת ללמוד מוסר על אמונה וביטחון לחנך את ליבנו לראות את השם יתברך בכל דבר, היצה"ר נלחם בנקודה זאת חזק הוא נותן לבן אדם ללמוד כל היום גמ' העיקר לא מוסר, מפני מה? מפני שהוא יודע שזה התרופה בלי זה אנחנו נשארים בחושך ומפסידים את הזדמנות שניתנה לנו לבוא לעולם ולהשיג מעלות גדולות.

שנזכה לשמח את בוראנו ונהיה לעמו וחלקו אמן. שבת שלום

איך יצר הרע מדבר?

יש לאדם רמ"ח איברים ושס"ה גידים. רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות 'לא תעשה'. כשאדם חוטא, אז הוא מכחיש את אותם אברים שכנגד אותה מצווה שהוא עבר עליה, וצריך לעשות לזה רפואה.

אחת התחבולות של היצר הרע היא, שבא לאדם ואומר לו 'אתה לא כל כך צריך לשמור. אתה כבר שומר תורה ומצוות, משכים ומעריב לבתי כנסיות, קובע עיתים לתורה, מחנך את הילדים שלך בדרך התורה. מה לך לחשוש? לא צריך כל כך להקפיד, אתה בסדר, אתה אדם טוב. תראה, יש אנשים הרבה יותר פחותים ממך, ואין להם ייסורים, אין להם בעיות'. כל זה תחבולות יצר הרע.

למשל, איך לקחו פה את התימנים כשעלו לארץ? כשהגיעו לארץ הם אמרו להם 'אתם בחוץ לארץ הייתם צריכים פאות ו'סימנים', ופה בארץ לא צריך...' אתם מבינים, זה יצר הרע ככה מדבר.

הפחד של שמואל מיום הדין

דוד המלך אומר עם כל גדולתו וצדקתו "דיבונו של עולם, סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי". אותו דבר שמואל הנביא שהיה שקול כנגד משה ואהרון, בשעה שהעלתה אותו אותה אישה 'בעלת אוב', הוא אומר לה "למה הרגזתני להעלות אותי". הגמרא אומרת ששמואל חשב שמעלים אותו בדין שנית והיה מתירא מן הדין, הלך קרא למשה רבנו ואמר **'בוא על ידי ותעיד עליי שאני קיימתי את כל התורה שכתבת'**. תראו איך הוא היה מפחד שמואל הנביא.

התרנגול עדיף על הילד?

מספרים שהיה ילד קטן שאימא שלו הזהירה אותו שלא יהיה שובב. כל הזמן הוא משתובב והוא משחק בבית וקופץ. אמרה לו 'אתה לא יכול להפריע כל הזמן'. יום אחד הוא לקח את הכדור ונתן בעיטה בכדור והוא ניפץ את הזכוכית של הדלת, והייתה בעיה גדולה עכשיו. אימא שלו, שמעה את קול הנפץ והיא צעקה עליו ולקחה אותו והענישה אותו, והוא היה כואב לו שכך עשתה לו. אומרת לו 'היו לי פה כלים כל כך יפים מזכוכיות, ואתה עם הכדור שלך שברת אותם, וניפצת גם את החלון'.

בא אבא שלו ואומר לה לאשתו 'טוב, אני אקנה לך הכל חדש' וסידר לה את הכל והאימא נרגעה. היה להם בחצר תרנגול שמאיר אותם לסליחות ועושה 'קוקוריקו'. יום אחד נתנו לו לאכול טוב והיה שמח התרנגול הזה והתחיל לקפץ ועלה על השולחן והלך על המדפים והוריד את כל הזכוכיות ואת כל הכדים. הילד שומע את אימא שלו אומרת 'איי איי איי, כפרת עוונות.' בא לאימא שלו ואמר 'ככה? **למה כשאני שיברתי, איזה צעקות צעקת ועשית בלגן, ועל זה התרנגול את אומרת כפרת עוונות ונגמר..? איפה הצדק??**

הסבירה לו 'התרנגול הוא חסר דעת, ואין לי שום ציפייה ממנו ואני לא צריכה ממנו כלום. אבל אתה יש לך שכל, ואני מצפה ממך לדברים טובים, ולכן אני מעניישה אותך שאתה תלמד להתנהג במידות טובות'. כל אחד הקדוש ברוך הוא תובע אותו לפי ערכו. לכן היה מפחד שמואל הנביא. וגם דוד המלך היה מפחד, והיו אומרים 'אולי לפי ערכי, עדיין לא עשיתי כמו שצריך ולא הייתי בסדר'. ככה הם היו משתדלים בכל ליבם ובכל נפשם.

היחידים שלא מפחדים...

הסבא מקלם היה מספר: שזה כמו אחד שרצה להבריח סחורה מהמכס, ולשם כך שכר בעל עגלה שייקח את הסחורה שלו. בעל העגלה אמר לו: 'מה, אני אסכן את הפרנסה שלי את העגלה עם הסוסים? המכס עלולים להחרים לי אותם אם יגלו שאנחנו מבריחים'.

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

>> להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת העלון למייל"

>> להפצת העלון בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

משולחן המלך

אמר לו 'אני אתן לך על העבודה הזאת פי עשר מהמקובל בשוק'. הסכים בעל העגלה. כשהתחילו לנסוע, הבטן של בעל הסחורה התחילה לכאוב כשחשב לעצמו שהוא עלול להפסיד גם את הסחורה וגם את הכסף שהוא משלם לבעל העגלה. כשהתקרבו יותר לגבול, בעל העגלה התחיל יותר לפחוד. עד שעברו את המכס ושניהם נשמו לרווחה. אך הסוסים לא פחדו בשום שלב במהלך הנסיעה...

הבהמות, כשהן מושכות את העגלה, לא מרגישות כלום. כך גם מי שרואים שהוא לא מתעורר, זה סימן שהכל אטום, בהמי, והוא לא יודע מה שקורה.

'נהר שלום' מנקה סימנים רעים

זה כמו בהמת מעשר שמסמנים אותה באדום, כך גם האדם מסומן בראש השנה לפי מעשיו. בינתיים ההוא רוקד כמו כולם וקופץ, אבל הוא לא יודע שיש לו על הגב צבע אדום. אמרו לו יום אחד, "מה אתה רוקד? יש לך על הגב אדום". אומר 'אבל כבר הסבירו לי שאת האדום הזה אני יכול למחוק'. אמרו לו 'איך?' אמר 'בוא תראה, אני נכנס לנהר ואני עושה שם רחצה ומסתובב, ואני מוריד את זה'. זה נכון. אדם שיש לו שכל, עכשיו לפני 'ראש השנה' ייקח את ה'אדום' הזה ויוציא אותו, ייכנס ל'נהר שלום' ולאיפה שהוא יכול בשביל להוריד את הצבע הזה.

איך אפשר למחוק סרט צילום...

ידוע המעשה עם אותו אחד שחתך את הבת שלו עם חתן מיליונר, שאביו הוא אחד המיליונרים הגדולים. כל ההוצאות של החתונה, האבא של החתן לקח על עצמו.

האבא של הכלה ידע שהאבא של החתן יבוא לחתונה עם חבילות של שטרות כסף בכיסים, וחשב לעצמו שאולי 'ייצא לו רווח מכך'. החתונה היתה ברוב פאר והדר והכל היה מושלם. התחילו הריקודים, והאבא של החתן שם את החליפה על אחד הכיסאות והלך לרקוד, והשמחה היתה גדולה.

אבי הכלה שם את עינו על החליפה, הסתכל ימינה ושמאלה וראה שאף אחד לא רואה. ניגש אל החליפה והוציא שתי חבילות של שטרות ושם אצלו בכיס.

החתונה נגמרה בשעה שתיים בלילה, ואבי החתן שהבטיח לבעל האולם חצי סכום, הכניס את ידו לחליפה להוציא את הכסף, והנה הוא מגלה שאין שם כסף...

התחילה מהומה במקום. אבי הכלה בא 'ובכה' עם אבי החתן שגנבו לו את הכסף ואמר לו: שילך למשטרה! הלך אתו למשטרה והגישו תלונה. בינתיים, אבי הכלה: אומר לו **'אל תדאג, נמצא את הגנב'**, ומתנהג כאילו לא הוא הגנב. עברו יום יומיים שלושה. קבעו לעשות שבע ברכות של היום האחרון, חגיגה מיוחדת. עשו הזוג הפתעה והביאו את הסרטון של החתונה.

כל המשפחה צופה בחתונה המפוארת, וכולם רואים איך האבא של החתן מוציא את החליפה ומניח על הכיסא. ובינתיים, אבי הכלה היה מוכן לשלם כל כסף שבעולם שימחקו את הסרט הזה. אך לצערו, לא ניתן למחוק.

ואז רואים את האבא של הכלה מסתכל לצדדים וניגש לחליפה ומוציא את הכסף...

ורואים איך שהשקרן הזה אח"כ גם בוכה עם אבי החתן ומפייס אותו, כאשר הוא בעצם הגנב. והולך אתו אח"כ למשטרה, הכל מתברר כשקר וכזב...

כך גם מצלמים את האדם מלמעלה את כל העוונות שלו, ואיזה בושה זה. אך ע"י תשובה שאדם עושה וע"י בכיות אפשר למחוק את 'הסרט'. כשנשמת האדם עולה למעלה אחרי מאה ועשרים שנה, וכל הסכים והסכתות שלו באים לקבל את פניו, והם לא תמיד יודעים מה היה אתו למטה, **ואז רואים את הסרט של החיים שלו, ואיזה בושה גדולה יש לאדם כזה? כאן, בעולם הזה יכול האדם לשקר ולומר 'לא עשיתי' ולפעמים להתחמק מהעונש. אך שם, למעלה, אין שוחד.** אך מי שהולך באמיתיות, השם עוזר לו.

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התנהגות ורחמים בדרכי התעלות "במידות טובות" והנהגות דרך

ארץ מאת הרב **משה אהרון זוארץ**

שליט"א

מאברכי המוסדות

ביסודות צריך להשקיע

פרשת השבוע – שופטים. בפרשה מובא הפסוק המפורסם: "כי האדם עץ השדה" (כ', י"ט). פשט הפסוק שהתורה מזהירה שכאשר צרים על עיר להילחם עליה ולכבוש אותה, אין להשחית את עצה כיוון שלו אין חלק במערכה נגדך "וכי עץ השדה הוא אדם שאתה נלחם עימו"?, נמצא שביאור המילה כי זה כלשון תמיהה: האם האדם הוא עץ השדה? ודאי שלא, אם כן אל לך להשחיתו.

אולם ברוב הדרוש נדרש פסוק זה לדמיון האדם לעץ השדה. העץ פורח ומתפתח ומוציא פירות שמהם יכולים להוציא פירות נוספים וכן הלאה – סדר מחזורי. כן הוא גם חיי האדם אדם נולד גדל ופורח, ומגיע השלב שהוא מוציא פירות, השלב שהוא זוכה להביא ילדים לעולם שהם ההמשכיות שלו, וכך הגלגל ממשיך וחוזר במחזוריות החיים.

ולפני שנמשיך נספר מעשה שראיתי בספר **"שיח ומעשה"**:

מר וגשל – היה עשיר גדול. יום אחד הוא פנה אל ה"**חזון איש**" עם שאלה, "קניתי קרקע בבני ברק וברצוני להקים בשטח זה בית מלון לכל מיני אנשים שרוצים להגיע לבני ברק לטיטים' ושיעורים ולטעום מהטעם המתוק שיש ביהדות החרדית. מלבד זאת אני רוצה להקים שם גם אולם אירועים".

החזון איש שמע את נאומו ובירכו שיהיה לו ברכה והצלחה.

העשיר לא הסתפק בברכה ופנה לרב בשאלה: "הרב, כמה מלט עליי ליצוק ביסודות? כמה ברזל וכמה רשתות"?

החזון איש חייך והשיבו: "אינני קבלן בניין. אני לא יודע כמה שקי מלט צריכים וכמה ברזל".

מר וגשל ידע שהחזון איש גאון גדול והוא לא ויתר והתעקש ואמר לרב שהוא לא יזז מהמקום עד שהרב לא ייתן לו הדרכה.

הרהר ה"חזון איש" דקות ספורות ואמר לו: "אתן לך עצה על היסודות, ואותה – תיקח את העצה הזאת לכל חייך. תשאל את המהנדס כמה עליך לשים מלט וברזל, וכל מה שהוא יגיד לך – תשים כפול. אם הוא יגיד לך לשים חמשה טון מלט ביסודות – שים עשרה טון מלט. אם הוא יגיד לך לשים עשרים קודות ברזל – שים ארבעים. כל מה שיגיד לך – תשים כפול".

"למה", שאל מר וגשל. "כי כאשר מחזקים את היסודות לא מפסידים"! השיבו ה"חזון איש".

וזהו המסר לאדם – דע לך שהאדם כמו עץ. כשם שהפירות יוצאים יפים, גדולים ומתוקים זה מגיע אחר שעמלו עליהם רבות קודם טיפחו וטיפלו באדמה ובעץ: בעידור, השקיה, זיבול ושאר מלאכות האדמה עד שהאילן התחבר חזק באדמה, השליך את שורשיו עמוק, ובהמשך הוציא פירות יפים, כך ילדים מוצלחים באים מעמל ויגיעה של ההורים בחינוכם מקטנות [וכמובן בהרבה סייעתא דשמיא ותפילות].

"והזורעים בדמעה, ברינה יקצורו".

יזכה ה' את כל עמ"י שיקויים בנו: "וכל בנייך למודי השם", אמן.

הלימוד שלך יהיה **עוד יותר** טוב **ועוד יותר** טוב.....

שיעור הדף היומי

מפי הרה"ג **דן גבאי** שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות יומיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

ביום: א, ב, ד, ה, ביישיבת המייש"ך רח' אודט ישראל 4, בת ים

17:40 תפילת ערבית > **18:00** תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהבנה ובהנאה

שתיה קלה וחמה

לרווחת הלומדים

זו"ר על הפרשה

מצות מינוי שופטים ושוטרים

(ח"ג דף עד"ד ע"ב) (דברים ט"ז) **שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ וְגוֹ'. בְּפִקּוּדָא דָּא, מִנּוּי שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים** במצוה זו מצוה אותנו הקב"ה, למנות שופטים ושוטרים, והגם שהמשפט לאלהים הוא, מרב אהבתו לעם ישראל, נתן את הדין בידם, ועם כל זה גם הקב"ה יושב בדין עמהם. **וְעוֹד** ועוד כתוב (תהלים עה) **כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יָרִים וְזֶה יָשִׁפִּיל** (מ', מניה) **יו"ד דְּחוּשְׁבָּנֵיהּ כ'** כי אלהים שופט, שם אלהי"ם שהוא שם של דין הוא יושב ושופט עם הדיינים, כמ"ש "אלהים נצב בעדת אל". ומפרש לפי סודן של דברים, כ"ש ר"ת כ' י' יו"ד פשוטה היא בחכמה כנודע, וגם יש בה יו"ד מלאה שמספרה כ' שרומז לכתר וזה שאמר יו"ד שחשבונה גימ' כ' שהיא כתר, כי יו"ד מספרו עשרי"ם גימ' כת"ר, **בָּתַר** אחרי זה **הָכָא, כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט, זֶה יַשְׁפִּיל ה"א ה"א וְזֶה יָרִים דָּא ו' ו'** מש"כ כאן מילת כי כתוב אלהים שופט שהיא הבינה בכחם של כתר וחכמה פי' ז"ה גימ' י"ב כמספר ב' הדי"ן מלאים באלפי"ן שהם ב' בתי דינים ה"א ראשונה בבינה וה"א אחרונה במלכות, וג"כ תרין וי"ן גימ' י"ב ששתי וי"ן אלו הם ב' עדים והם בת"ת וביסוד.

מצוה על ב"ד לדון ד' מיתות ב"ד, ולדון בסיף לס"מ

פִּקּוּדָא בָּתַר דָּא מצוה אחר זו של מינוי שופטים, יש מצוה לדון את המחויבים בד' מיתות ב"ד ממטה למעלה, לשיטת רשב"י ששריפה חמורה יותר מסקילה וז"ש, **לָדוּן בְּסַיִף. לָדוּן בְּחֶנֶק. לָדוּן בְּדִין סְקִילָה. לָדוּן בְּדִין שְׂרֵיפָה. לָדוּן בְּסַיִף לְמַאן, לְסַמְאל** ושואל למי, ומשיב לס"מ, שצריך להשתדל במצוות ומעשים טובים לבטל כח היצה"ר שהוא הס"מ, וגם בפועל אם אדם הגביר עליו את כח היצה"ר עד שח"ו צריך הריגה בסיף, עתה בהיותו נהרג בסיף נתכפר עוונו וכח הס"מ שבו נחתך ונתבטל. **הָדָא הוּא דִּכְתִיב** וזה מש"כ, (ישעיה לד) **כִּי רְוְיָתָה בַּשָּׁמַיִם חַרְבִּי הִנֵּה עַל אֱדוֹם תֵּרֵד** כלומר תחילה תהיה חרבי רוה ושבעה בעולמות העליונים מדם שרו של אדום שהוא הס"מ, ואח"כ הנה על אדום תרד, דהיינו על עמו כאן למטה.

בחרבו של הקב"ה רמוז שם הוי"ה ב"ה

חַרְבֵּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, י' רִישָׁא דְּחַרְבָּא. ו' גּוּפָא דְּחַרְבָּא. והנה חרב של הקב"ה רמוז בה שם הוי"ה ב"ה דהיינו בעשר ספירות דז"א כי אין הדין נגמר אלא בהשתתפות כל עשר ספירות. וא"כ אות י' היא ראש החרב שהיא כתר קוץ היו"ד, וחכמה אות היו"ד עצמה שהיא הראש דחרב, אות ו' היא הו"ק חג"ת נה"י דז"א, והיא גוף החרב שהם עיקר הפועלים דין ורחמים **ה"א ה"א, תְּרֵין פֵּיפִיּוֹת דִּילַהּ** ב' הדי"ן הם ב' פיות של החרב המרמזים על פ"ה של המלכות שהיא גוזרת גזר דין בכח הפה של הבינה שהיא ה' ראשונה והיא הפה העליון שמינה דינין מתערין, ועליהם נאמר. **צָדֵק תִּרְדּוֹף, תַּתְכִּין תְּרֵין דִּינִין, דִּינָא מִפֵּי בֵית דִּין דִּלְעֵילָּא, וְדִינָא מִפֵּי בֵית דִּין דִּלְתַתָּא** כי הם חותכים שני בתי דינים, דין מפי בית דין של מעלה שהיא הבינה, ודין מפי בית דין של מטה שהיא המלכות. **וּמֵהָכָא אִשְׁתְּמוֹדַע** ומכאן תדע שיש דין על כל דבר אפי' קטן שבקטנים כמו שאמרו רבותינו בחולין דף ז', **אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה** בי"ד של מלכות **עַד שֶׁנִּתַּן לוֹ רְשׁוּת מִלְמַעְלָה** בי"ד של עולם הבינה.

הנרתיק של החרב הוא שם אדנ"י

נַרְתִּיקָא דְּחַרְבָּא אֲדֹנָי הנרתיק של החרב הוא שם אדנ"י כלומר כאשר שם הוי"ה ב"ה שהוא החרב מתלבש בתוך שם אדנ"ת שהוא הנרתיק בסוד היחוד. **תַּמָּן אִשְׁתַּכַּח דִּינָא** שם ע"י היחוד נשקט ונתבטל הדין. **בְּקְרִיאַת שְׁמַע, יְהוָה חַרְבָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** ועוד אומר רשב"י ע"י מצות קריאת שמע הורגים את ס"מ, כי שם הוי"ה ב"ה הוא חרב של הקב"ה, **עֲלֵהּ אִתְּמַר** ועליו נאמר (תהלים קמט) **רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת** של הקב"ה **בְּיָדָם** של עם ישראל להרוג את הס"מ. **בְּצַדִּיק חַי עָלְמִין, כָּלִיל חַ"י בְּרָכָאן, דְּכֵיהּ** בצדיק שהוא ח"י העולמים הכלול בשמונה עשרה ברכות של התפילה שבו מתחילים **אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי** שהם ר"ת אשת"ך, הרומזת למלכות וזהו הנרתיק, **בֵּיהּ עָאל חַרְבָּא בְּנַרְתִּיקָהּ,** בו נכנסת החרב בנרתיק ע"י יחוד כדלקמן ואז (אסתר ז) **וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה, וּמִתְחַבְּרִין תְּרֵין שְׁמָהָן יְיָ אֲדֹנָי** ומתחברים שני השמות ונעשה יחוד זו"ן ומשם נשפע שפע רב לכל העולמות.

בגין דא יפקון מן

יום הדין הגדול והנורא

קורות ביתו ואנשי ביתו של אדם מעידין עליו ביום הדין

(ח"ג רעיא מהימנא דף ער"ה ע"א) (דברים י"ט, טו) **לֹא יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל עָוֹן** ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא. **עַל פִּי שְׁנֵי [שְׁנַיִם] עֵדִים אוֹ עַל פִּי שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר. פִּקּוּדָא דָּא** מצוה זו היא, **לְהָעִיד עֵדוּת בְּבֵית דִּין, דְּלָא יַפְסִיד חַבְרֵיהּ מָמוֹנָא בְּגִינֵיהּ, אִי אִית לֵיהּ עֵדוּת בְּהַדֵּיהּ** שלא יפסיד חברו ממון בגללו אם יש לו עמו עדות עבור חברו לזכותו. **וְלֵית סָהֲדוּתָא פָּחוֹת מִתְּרֵין** ואין עדות פחות משנים, **הָדָא הוּא דִּכְתִיב** זה הוא שכתוב **עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים וְגוֹ' יָקוּם דָּבָר, לֹא יָקוּם עַל פִּי עֵד אֶחָד. וּבְגִין דָּא** וכשם שצריך כאן בעוה"ז שני עדים, כך גם בעולמות העליונים צריך שני עדים, ומי הם העדים, **אוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין** העמידו חכמי המשנה, **מִי מֵעִיד עַל הָאָדָם, קוֹרוֹת בֵּיתוֹ** מי מעיד על האדם, קורות ביתו ביתו זה גופו, וא"כ קורות חדרי לבו הם המעידים עליו על כל מה שחטא במחשבה דיבור ומעשה בגלוי ובסתר כדמפרש לקמן. **וְלֹא עוֹד אֶלָּא אַנְשֵׁי בֵיתוֹ מְעִידִין עָלָיו** שהם רמ"ח אבריו, ועתה יש שני עדים שהם קורות ביתו ורמ"ח אבריו. **מַאי קוֹרוֹת בֵּיתוֹ. אִנּוּן קֵירוֹת לִבּוֹ** מה הן קורות ביתו ומפרש, אלו הם קירות לבו. שע"ז נאמר (ישעיה לח) **וַיִּסֹּב חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, וְאוּקְמוּהָ רַבָּנָן,** ואמרו רבותינו **מִלְּמֵד שֶׁהִתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ מִקֵּירוֹת לִבּוֹ.**

אנשי ביתו הם עצמותיו שהזכויות והעוונות חקוקים על העצמות

ומפרש **אַנְשֵׁי בֵיתוֹ, אִנּוּן רמ"ח אֲבָרִים דִּילֵיהּ. דְּהָכִי אוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין** אנשי ביתו הם רמ"ח אברים שלו של האדם כי כך פירשו בעלי המשנה, **רָשַׁע עֲוֹנוֹתָיו חֲקוּקִים עַל עַצְמוֹתָיו** ועל העצמות יש ממש את הצורה של העון, וזו העדות הגדולה על האדם, כי העצמות הן העושות בפועל את העון. **וְהָכִי צַדִּיק, זְכִיּוֹתָיו חֲקוּקִים לוֹ עַל עַצְמוֹתָיו. וּבְגִין כָּךְ אָמַר דָּוִד** וכך הוא גם להיפך בצדיק, צורות המצוות חקוקים בעצמותיו, ובשביל כך אמר דוד המלך ע"ה, שכל עצמותיו היו בלא עוונות והן ראויות לאמר עליהן, (תהלים לה, י) **כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה. וּבְגִינֵיהּ אִתְּמַר** ובשביל הצדיק נאמר, **וּמִי מְעִידִין עַל הָאָדָם קוֹרוֹת בֵּיתוֹ. גַּרְמִין בְּנוּיִין עַל מוֹתָא דְּאִיהוּ מַיָּא.** והן העצמות שבנויות על המוח שהוא המים, כי במוח משכן הנשמה ומשם מתפשט המוח עם חיות הנשמה בכל העצמות

מן גלותא ברחמי

ומחיה אותן, **וְעָלֶיהָ קָא רָמְיָן** ועליהן רמז דוד המלך, (תהלים קד, ג) **הַמְקָרֶה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו, הַמָּשִׂים עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ**. **לָשׁוֹן קוֹרוֹת** פי' תקרה.

הטעם שהזכויות והמצוות חקוקים דוקא על העצמות

וְאַמַּאי בְּגַרְמִין יָתִיר מִבְּשָׂרָא וְגִידִין וּמִשְׁכָּא ושואל מדוע דוקא בעצמות חקוקות הזכויות והמצות, יותר מהבשר והגידים והעור, **בְּגִין דְּגַרְמִין אִנּוּן חָוְורִין, וּכְתִיבָא אִכְמָא לָא אִשְׁתְּמוֹדְעָא אֶלָּא מִגּוֹ חִוָּורוּ** ומתרץ, בשביל שהעצמות הן לבנות כי נמשכות מהמוח וכתב שחור לא ניכר אלא מתוך קלף לבן, ולכן מכיון שהעצמות לבנות ניכר עליהן הכתב, **כְּגַוְונָא דְאוֹרָיְיתָא, דְּאִיהִי חִוָּורוּ מִלָּגָּאו אַכְתָּם מִלְּבַר** כמו התורה, שהקלף הוא לבן מכפנים והשחור שהוא הכתב מבחוץ. וענין **אַכְתָּם וְחִוָּור, חֶשְׁךְ וְאוֹר. וְאִית חֶשְׁךְ, תִּכְלָת** שחור ולבן הם כמו חושך ואור, ויש חושך שהוא תכלת בחינת כליון ב"מ, **וְאִתְּמַר בֵּיהּ** ונאמר בו (תהלים קלט, יב) **גַּם חֶשְׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ** גם חושך זה שהוא עונות האדם אינו מה' יתברך כי ממנו ית' לא תצא הרעות כמ"ש (איכה ג, לח) מפי עליון לא תצא הרעות והטוב, **וְתִכְלָת אַכְתָּם, אִיהוּ נוּקְבָא לְגַבֵּי חִוָּורוּ** ותכלת שהוא שחור, הוא בחי' נוק' שהיא בחי' הדינים, כנגד הלבן שהוא בחי' רחמים.

סיבה שניה משום שהעצמות נשארות בקבר והבשר מתאכל בעפר

וְלָא עוֹד שלא רק מטעם זה חקוקים העונות על העצמות, **אֶלָּא דְּגוּפָא עַל גַּרְמִין עָתִיד לְמֵיקַם** אלא מחמת שהגוף על העצמות עתיד לקום, כי הן הנשארות בקבר ואילו הבשר מתאכל בעפר, **וּבְגִין דָּא זָכוּ וְחִוְּורוּ חֻקּוֹקִין עַל גַּרְמִין דִּילֵיהּ** ובשביל זה זכויותיו ועונותיו חקוקים על העצמות שלו, **וְאִם יְזֻכֶּה יָקוּם גּוּפָא עַל גַּרְמִין דִּילֵיהּ. וְאִי לָאו, לָא יָקוּם, וְלָא יְהֵא לֵיהּ תְּחִיַּית הַמֵּתִים** ואם זכה, יקום הגוף על העצמות שלו, ואם לא יזכה לא יקום מן הקבר ולא תהיה לו תחיית המתים.

גם השמש והירח מעידים על האדם

וְלָא עוֹד חזר לדלעיל ולא רק שקירות לבו ורמ"ח אבריו מעידים אותו, **אֶלָּא תְּרֵין סַהֲדִין אִנּוּן עַל בַּר נָשׁ** אלא שני עדים הם המעידים על האדם, **עַיִן רוֹאָה** בחי' חכמה **וְאֹזֶן שׁוֹמַעַת** בחי' בינה, **וּבֵית דִּין** הם שלשה שהם בחי' חג"ת, **סוֹפֵר וְדַן חוֹבוֹ** הם סופרים ודנים אותו על עוונותיו. **וְלָא עוֹד, אֶלָּא שִׁמְשָׁא וְסִיהֲרָא סָהֲדִין עַל בַּר נָשׁ** ולא רק זה אלא השמש והירח שהם בחינת זו"ן מעידים על האדם, **כְּמָה דְאוֹקְמוּהָ** כמו שפירשו רז"ל (תהלים פא, ד) **תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ.**

בכסה ליום חגנו - היינו שהמלכות עולה לכתר שהוא מקום מכוסה

מַאי בַּכֶּסֶה שואל מה פירוש בכסה. ומפרש **בְּיוֹמָא דְּסִיהֲרָא מִתְכַּסְיָא** ביום שהירח מכוסה, שהוא יום ראש השנה, שאז המלכות מתכסה ועולה אל הכתר העליון שהוא מקום המכוסה, ועולה שם בכח התשובה שעשו ישראל. **וְאַמַּאי מִתְכַּסְיָא** ושואל ולמה מתכסה הירח, **בְּגִין דְּכַד מָטֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה** לפי שכאשר מגיע ראש השנה, **יֵיתֵי סמא"ל לְמִתְבַּע דִּינָא לִבְנוֹי, קַמֵּי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** יבא הס"מ לתבוע ולהעמיד דין לבניה של השכינה לפני הקב"ה, **וְהוּא יֵימָא לֵיהּ דַּייְתֵי סַהֲדִין** הקב"ה יאמר לו לס"מ שיביא עדים, **וְהוּא יֵיתֵי לְשִׁמְשָׁא עַמֵּיהּ** והוא יביא את השמש שהוא בחי' ו"ק עמו, כי העונות שלנו פוגמים בו"ק משא"כ הג"ר שמסתלקים. **אֲזַל לְמֵייתֵי סִיהֲרָא, וְהִיא מִתְכַּסְיָא** וגם הולך להביא את הירח, שהיא השכינה שסובלת בעונותינו, אבל היא מתכסת ומתחבאת, כי עם ישראל חוזרים בתשובה. **בְּאַן אֲתַר מִתְכַּסְיָא** באיזה מקום היא מתכסת, ומפרש **אֶלָּא סְלִיקַת לְהַהוּא אֲתַר דְּאִתְּמַר בֵּיהּ** אלא עולה היא לאותו מקום שנאמר בו, **בַּמְכֻסֶּה מִמֶּךָּ אַל תֶּחְקוֹר** שהוא בכתר העליון, **לְפַיְיסָא לֵיהּ עַל בְּנָהָא** לפייס לו לקב"ה על בניה ... שלא ימסור אותם בידי הס"מ.

זוהר על הפרשה

האדם צריך ללמד זכות על חבירו שכמדה שאדם מודד בה מודדים לו

וְהַאי הוּא דְּאָמַר קְרָא וזהו שאמר הפסוק, **תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ.** פי' **לְאַתָּר דְּבֵיהּ סְלִיקַת שְׁכִינְתָּא** למקום הכתר שבו עלתה השכינה, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ שנאמר בו **וּבַמְכֻסֶּה מִמֶּךָּ אַל תֶּחְקוֹר** שהוא הכתר. **וְחוֹבִין בְּאַתְכְּסָיָא** והעונות שהם מכוסים, **תַּמָּן צָרִיךְ לְמֵידַן בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ** שם צריכים לדון אותם, והם עוונות של בין אדם למקום, שהתשובה בהם יותר קלה ואפשר לפעול בה לבטל הגזירות. **וְחוֹבִין בְּאִתְגַּלְיָיא דְּעָבֵד לוֹן** אבל עוונות שעשה בגלוי שהם בין אדם לחברו, **אִתְּמַר** נאמר בהם (משלי כח, יג) **מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ** עד שיפיס את חברו. **דִּשְׁכִינְתָּא מִסְתָּרָא דְכָתֵר אִיהִי עָלְמָא דְּאִתְכְּסְיָא** שהשכינה מצד הכתר שעולה לשם, היא עולם הנסתר והנעלם, **וְאוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין** וכבר אמרו בעלי המשנה, **דְּצָרִיךְ בַּר נָשׁ לְחַבְּרָא לַהּ לְהַהוּא אַתְרָא** שצריך האדם לחבר את השכינה לאותו מקום שהוא הכתר, ששם ע"י התשובה מתכפרים העונות. **בְּהַהוּא זִמְנָא מָטֵי זִמְנָא דְּרַחֲמֵי וְאַעְבַּר דִּינָא** באותו זמן שהשכינה עולה לכתר מגיע זמן של רחמים ומעבירים את הדין מן האדם. **וּבְגִין דָּא, לְחַבְּרֵיהּ אָמַר לְזַכָּאָה לֵיהּ בְּעִדְּותֵיהּ** ובשביל זה, שהמלכות מגינה ומעידה לצורך עם ישראל, כן צריך להתנהג עם חברו ללמד עליו זכות כי במדה שאדם מודד בה מודדים לו, **אֲבָל לָרָשָׁע אֵין מְזַכִּין לוֹ** אבל רשע שהוא מן ואפיקורוס אין מעידין עליו לזכות אותו בדין.

הקב"ה והשכינה מעידים על האדם

וְעוֹד, קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ סָהֲדִין עַל בַּר נָשׁ ועוד הקב"ה והשכינה מעידים על האדם, **הָדָא הוּא דִּכְתִיב** זה הוא שכתוב, (דברים ד, כו) **הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַשָּׁמַיִם, הַהוּא דְּאִתְּמַר בֵּיהּ** פי' אותו שנאמר בו (מלכים א ח, לב) **וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם** פי' ז"א שנקרא שמים. **וְאֶת הָאָרֶץ, הַהוּא דְּאִתְּמַר בָּהּ** פי' אותה שנאמר בה (ישעיה סו א) **וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי** שהיא השכינה הנקראת ארץ. **וְעוֹד, תְּרֵין סַהֲדִין, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעֲיתָא וְצַדִּיק** ועוד, שני עדים הם, עמוד האמצעי שהוא הת"ת, וצדיק שהוא היסוד, **וְאִנּוּן ע"ד מִן שְׁמ"ע אֶחָד** והם ע' משמע, ד' מאחד, ויש בפסוק זה שש תיבות כנגד ו' שהוא תפארת. **עַד** ועד שני, **מִן בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד** שיש בסופו אותיות עד, וגם בפסוק זה יש שש תיבות כנגד ו' ש הוא היסוד..

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו
של מרן הגאון המקובל
חכם **בנימין שמואלי** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **'שרפי הקודש'**
ומה ששמע מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

שרפי קודש

המשך מעשיות על רבינו יוסף חיים ה"בן איש חי" זצוק"ל

ויחלום יוסף

כתב מו"ד חכם עובדיה יוסף זצוק"ל, בהקדמה לספרו "טהרת הבית" (ח"ב), וזה לשונו הטהורה שם:

"אזכרה ימים מקדם, עם לבבי אשיחה, ועלה במחשבה לפניי למעט בהופעותיי ברבים, כדי להתמסר יותר בעריכת כל חיבוריי אשר עמי בכתובים. כי מתי אעשה גם אנכי לבית? ואם אין אני לי מי לי, ודעיוני על משכבי סליקו.

והנה בחלומי בלילה ההוא, ראיתי את הגאון רבי יוסף חיים זצ"ל מבבל, אשר בא לבקר בביתי, ופניו מאירות כזוהר החמה. נכנס לחדר הספרייה, והתיישב על השלחן, ראה לפניו אחד מחיבוריי, כמדומני שו"ת 'ביע אומר', והתחיל לעיין בו אחת הנה ואחת הנה, וכשסיים אמר, 'טוב מאוד'.

ושאל אותי, האם אני ממשיך להופיע ולדרוש ברבים דברי תורה ומוסר כאשר היתה באמנה אתי. עניתי ואמרתי, כי עדיין אני ממשיך גם בימים אלה להופיע ברבים בשיעורי תורה ובדרשות כאשר חנני ה', ובדרך כלל אני מופיע עם עמיתי הרב הגדול רבי יהודה צדקה (שליט"א) זצוק"ל. אך התאוננתי לפניו שדבר זה מפריע לי בהמשך הכנת חיבוריי להוציאם לאור. שמוני נוטרה את הכרמים, וכרמי שלי לא נטרתי. ענה דודי ואמר לי בסבר פנים יפות, 'טוב אשר תאחוז בזה, וגם מזה אל תנח ידיך.

כי יש נחת רוח מאוד לפני השי"ת בזיכוי הרבים, כששומעים דברי תורה ומוסר וחוזרים בתשובה. וכל אחד שחוזר בתשובה הוא עולם מלא'. ואיקץ והנה חלום. עכ"ל.

נהר, נהר

מספרים על משפחה שנסעה לכפר עזייר, אשר בו קבור עזרא הסופר, ובדרך הוצרכו לעבור בנהר פרת והתהפכה הספינה, ל"ע. רוב הנוסעים ניצלו, אך כמה מהם טבעו, וכל החיפושים אחריהם עלו בתוהו. באותה עת, הזדמן רבינו יוסף חיים זיע"א למקום, וביקשו ממנו שיעשה למענם ויושיעם. רבינו עמד על שפת הנהר ואמר לו, "נהר, נהר, מחר אנחנו חוזרים לבגדד. הוצא את גוויות הנטבעים, כדי שנוכל לקחתם עימנו". אך יצאו המילים מפי רבינו זיע"א, ומיד צפו הגוויות על פני הנהר. הפלא ופלא, כולם עמדו נדהמים למראה עיניהם מגודל קידוש ה' שנגרם במקום עד שאפילו אחד מערביי המקום ניגש ונפל לרגליו של נשקם, ואמר לו: "האלוקים של היהודים רק הוא האל האמיתי".

פלאי פלאות

אישה אחת, שהמתינה שנים רבות להיפקד בבנים, והתעברה לבסוף לאחר שימוש ברפואות, התקשתה בעת לידתה והיתה שרויה בסכנה גדולה, וכל מאמצי הרופאים עלו בתוהו. הוריה, שידעו את מעלת רבינו יוסף חיים זיע"א, ביקשו מאישה אחת ושמה חביבה אל מאשטי, שתלך לבית רבינו זיע"א כדי שיתפלל על בתם. אישה זו היתה מוכרת בבית רבינו, וכשהגיעה, כיבדוה והושיבוה בחדר המתנה עד שיגמור רבינו את לימודיו. כשהתיישבה, ביקשה מהמשרת אם יואיל בטובו לומר לרבינו שיקבלנה לדקה, משום שהגיעה בעניין שיש בו סכנת נפשות. ניגש המשרת לחדר רבינו, והנה עוד לא הספיק לומר לרבינו אף מילה, וכבר נתן לו רבינו פתק שכתב בו סגולה, ואמר לו, "רוץ, תן לה את הפתק, ותאמר לה ללכת אצל היולדת ולהניח פתק זה על בטנה". לקחה האישה חביבה את הפתק, נשקתו, ועשתה כדברי הרב. כעבור מספר דקות ילדה אותה אישה בן זכר, וביום השמיני למילתו קראו לבן הנולד יוסף, על שמו של רבינו.

מרן רבינו עובדיה יוסף בצעירותו שוקד על תלמודו

רואה מסוף העולם...

מעשה בבחור אחד שארס בחורה בבגדד, אך כאשר נודע לו כי יש תבלול בעיניה, החליט לעזבה. הבחורה נפגעה עד עמקי נשמתה נשברה מאוד, וברחה מביתה. כל מאמצי ההורים והמשטרה למצאה עלו בתוהו. לאחר שהחיפושים לא נתנו כל תוצאות, החליטו לפנות אל רבינו יוסף חיים זצ"ל ולספר לו על מקרה מצער זה, אולי בשמים יגלו לו את הנסתרות.

תמונת מקום ציונו של עזרא הסופר

שער הספר 'מדרש אליהו' שחיבר אביו ר' אליהו חיים

ביקשו ההורים ממשרתו שיכנס אליו ויספר לו את פרטי המעשה, למען יתפלל הרב לישועתם. כאשר שמע רבינו את אשר קרה, אמר למשרתו להשיב להם: "לך אמור להם, כי בתם חיה ובריאה והיא נמצאת אצל דודתה ברחוב פלוני, ובקרוב בעזרת ה' תהיה להם שמחה גדולה".

וכאשר אמר רבינו, כן היה. הלכו לבית דודתה, ומצאוה בריאה ושלימה. דודתה זו המשיכה לארחה בביתה, עד שתתאושש מהחוויה הכואבת שארעה עימה. וכעבור זמן קצר, התחרט אותו בחור על אשר עשה, והחליט לקחתה למרות מחלת עיניה.

צופה למרחוק

באחת מן התקופות, היה איש אחד רע מעללים, שהיה מחולל צרות צרורות לעם ישראל, לרבי יעקב חיים, בנו של רבינו זי"ע, היה צער גדול מהעניין, והוא החליט לעשות כוונות וייחודים כדי לסלקו ולהעבירו מן העולם. רבינו זי"ע ראה זאת ברוה"ק, ולא הייתה דעתו נוחה מכך. על כן שלח שליח אל בנו, להודיעו שיפסיק לעשות את הייחודים הנ"ל ובכך להותירו על מכונו, אע"פ שאותו אדם ראוי היה לכך.

נכדו של הבא"ח רבינו דוד חיים זיע"א

בהספדו של רבי שמעון אגסי זצ"ל, גילה דברים עצומים על נשמתו של רבינו ה"בן איש חי" זי"ע, בהיות שתמהו כל הקהל על ענין פטירתו הרחק מביתו.

בתוך דברי הספדו, הוא סיפר שנתגלה לו כי רבינו המנוח הוא משורש נשמתו של יוסף הצדיק זיע"א, שהעלו עצמותיו. גם הוסיף לומר, שיוסף הצדיק היה מבחינת יסוד, וגם רבינו היה בבחינה זו, שהיה מלא וגדוש בכל חוכמה ומדע, להיות יסוד כלול מכל הספירות... ומסיבה זו קרא לכל ספריו בשם "בניהו", "בן יהוידע", "בן איש חי", "רב פעלים", וכיוצא. שכל התארים האלה רומזים ליסוד, כידוע ליודעי ח"ן.

גם התנא רבי יהודה הנשיא, המכונה "רבינו הקדוש" היה מבחינת היסוד. ואמר רבי שמעון אגסי זצ"ל, שכשם שכל מי שהיה באשכבתיה דרבי מזומן לחיי העוה"ב, כך כל מי שהיה באשכבתיה דמו"ר ג"כ מזומן לחיי העוה"ב. גם אצל רבי מצאנו ענין זה שנפטר במקום מרוחק ממקום קבורתו, שרבי היה מוטל בציפורי ומקומו מוכן לו ב"בית שערים", וכדוגמת יוסף הצדיק. (ועי' עוד ב"אמרי שמעון" לרבינו שמעון אגסי זצ"ל, ששם מובאים בארוכה כל דברי ההספד על רבינו יוסף חיים זצ"ל.)

חכם שמעון אגסי

על פי דבריו אלה של רבי שמעון אגסי זצ"ל, היו שאמרו על כמה מקרים שאירעו לרבינו זי"ע, שהיו כעין שקרה ליוסף הצדיק. כגון, שבהיותו כבן שבע נפל לבאר (כפי שסיפרנו לעיל), כיוסף הצדיק ששמו אותו אחיו בבור. וכן, שהיה רבינו יפה תואר ויפה מראה משכמו ומעלה, ומה שקרה לרבינו שנחבש בבית הסוהר - שגם זה כדוגמת יוסף הצדיק. עוד הוסיפו לומר שרבינו זצ"ל היה עשיר, שזכה לתורה וגדולה במקום אחד, שגם זה היה אצל רבי הקדוש וכנ"ל.

הקמיע המובחר

בשכונתו של רבינו התגוררה אישה אחת, שלא זכתה להביא ילדים לעולם. ובכל פעם שהיתה מתעברת, היתה מפילה, ל"ע. דבר זה קרה לה כבר שבע פעמים, וכששמע על כך רבינו זיע"א, קרא לה וכתב לה איזה קמיע, ואמר לה שתענוד אותו. ומאז, יכלה ללדת ככל הנשים...

לימים, כשעלתה אישה זו לארץ ישראל, חלה אחד מניניה במחלה חמורה, והרופאים כבר נואשו מלרפאותו. כשראתה הסבתא כך, הורידה מעליה את הקמיע והניחתו על הילד, ומיד השתפר מצבו לטובה. אולם, ככל שהלך מצבו של הילד והשתפר, החלה הסבתא לחוש ברע. ולכן, מיד כשהבריא הילד, חזרה והניחה את הקמיע על עצמה, וכך ניצלו שניהם בזכות רבינו...

ניצוץ יוסף הצדיק

שנים רבות היה הרה"ג ר' שמעון אגסי זצ"ל נחבא אל הכלים, ולא היה מוכר ברבים. כך, עד לפטירתו של רבינו יוסף חיים זיע"א, שהספדו עליו היה דרשתו הראשונה שנשא בפני קהל רב. גם אז, בתחילה סרב רבי שמעון להספידו, אלא שבאותו לילה בא אליו רבינו בחלום וציווה עליו להספידו, וכך עשה.

בענין זה, סיפר רבי יצחק כדורי זיע"א למורנו הרב שליט"א, שעד אותו יום היה רבי שמעון מגמגם, וכשהספיד את מורנו חכם יוסף חיים לא גמגם כלל, ומאז חלף ועבר לו הגמגום כליל.

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

מעשה בירורי
שאלות אקטואליות מבית הדין
בעניני חרשן משפט
בעריכת הרה"ג רבי **יעקב כהן**
שליט"א
מאברכי מוסדותינו

ביטול מכירת ליוינג סייל

שאלה: ראובן ראה ששכנו מפרסם את תכולת הדירה שלו למכירה הנקראת "ליוינג סייל" היינו מכירה בעקבות נסיעתו לגור בחו"ל, פנה ראובן לשכנו ואמר לו אני מעוניין לחדש את דירתי אקנה ממך את כל תכולתה כפי המחיר שנסכם ביננו ואכן אותו היום רכש ראובן את כל תכולת הדירה משכנו בקנין סודר ואף שילם לו הדמים [דהוי קנין סיטומתא], לאחר מכן סיכמו ביניהם שבסמוך לנסיעתו של המוכר יקח ראובן את תכולת הדירה. לאחר שלשה שבועות פונה שכנו של ראובן ואומר לו הן יודע אתה שכל המכירה היתה רק בעקבות שהתכוונו לגור בחו"ל וכמו שפרסמנו שהיא "ליוינג סייל", אבל עתה התברר שלא נוכל לעבור בתקופה הקרובה, ועל כן אני רוצה לבטל את המקח, לעומתו טוען ראובן אני כבר קניתי את הכל ואיני מסכים לבטל את הקנין.

תשובה: נראה שבכה"ג שהמטלטלין עדין אצל המוכר יכול הוא לבטל את המקח ולהחזיר את הדמים לראובן.

הנימוק: בשו"ע סימן רז ס"ג מבואר שהמוכר קרקע וגילה דעתו שמוכרה כיון שרוצה לעזוב ולהתגורר בארץ אחרת, ולבסוף ראה שאינו יכול לגור שם, יכול הוא לבטל את המכירה, וכתב הרמ"א שדוקא במוכר קרקע מועיל מה שגילה דעתו שמוכר כי רצונו לעזוב, אבל אם מכר מטלטלין, אם לא התנה במפורש בשעת המכר שאם לא יעבור לא תחול המכירה [וכדיני התנאים], לא מהני מה שגילה דעתו על כך, וההבדל הוא כיון שהמוכר קרקעותיו הוי אומדנא דמוכח כי אין דרך אדם למכור סתם קרקעותיו שהוא מתפרנס מהם, אבל מוכר מטלטלין אין זה אומדנא המוכיחה, כי יש לפעמים שאדם מוכר מטלטליו אע"פ שאין בדעתו לצאת מהארץ. וביאר הפ"ת שבמטלטלין אין זה מועיל משום שהוא ספק, והלוקח זוכה במקחו מחמת שהוא מוחזק, כמבואר בהגהות אשרי והמרדכי והטור, אבל אם יזדמן שהמוכר מוחזק ידו עדיפא ע"ש. ולפי"ז בנידו"ד שתכולת הדירה עדין אצל המוכר והוא המוחזק יכול הוא לבטל את המקח ולהחזיר את הדמים לראובן.

המשך הלכות תפילין

ביאור אופן עשיית הבית של התפילין (של יד ושל ראש)

בשו"ע (סי' לב' סע' לח') כתב, שיעשו את הבתים של יד ושל ראש מעור אחד, ולא ייקח כמה עורות לעשיית הבית, ובתפילין של יד יעשה רק חלל אחד בעור, [ע"י שמניחים את העור על דפוס של ריבוע ומותחים אותו עליו ע"י מכונה הנקראת פרס], ובתפילין של ראש יעשו ד' חללים, שבכל חלל מניחים פרשיה אחת, ולאחר מכן מקפלים קצה אחד של העור לכיוון החלל לצורך עשיית המעברתא (מקום מעבר הרצועה), ואת הקצה השני של העור מקפלים על פני כל החלל לצורך סגירת התפילין, ואת צידי העור חותכים מעט ומקפלים כלפי פנים.

בסגירת התפילין ע"י העור שנותר מאחרי החלל יש שני אופנים, **אופן א'** - ע"י שלוקחים מלכתחילה עור עבה לצורך עשיית התפילין, שע"י כן אפשר לאחר הסגירה לקפלו שוב ולרבעו, כדי שלא יראה מקום הסגירה, [והוא הנקרא כיום מקשה א', כלומר שהוא נעשה רק מחתיכה אחת בלי תוספות של עור], **אופן ב'** - אם לקחו עור דק, לוקחים לאחר הסגירה עוד חתיכת עור, ומניחים אותו על מקום החיבור, כדי שלא יראה מקום החיבור, ויהיה הריבוע של התפילין חלק.

האם צריך להקפיד לקחת את התפילין שנעשו רק מחתיכה אחת בלי תוספות של עור ?

לדעת הגריש"א וכן דעת רוב הפוסקים, שלא צריך כלל לעשות מקשה א', [כלומר בלי תוספת של חתיכת עור לצורך הסגירה] אמנם במשנ"ב (סי' לב ס"ק רא ובביה"ל שם) כתב שאם אפשר טוב להדר ולחוש לשיטת רש"י והרמב"ם שסוברים שצריך דווקא רק חתיכה אחת בלי שום תוספות, ולכן המחמיר תבוא עליו ברכה, אבל מעיקר הדין לא צריך להקפיד לעשות כן, אלא העיקר שהבית עצמו יהיה ממקשה אחת, ויכול להוסיף לצורך הסגירה והייפוי עוד חתיכת עור.

על איזה חלק בעור כותבין את פרשיות התפילין ?

עור הבהמה מתחלק לשני חלקים, קלף ודוכסוסטוס, כלומר הקלף הוא החלק הקרוב לשערות שהוא החלק החיצוני, והדוכסוסטוס הוא החלק שקרוב לבשר והוא החלק הפנימי.

ופסק בשו"ע (סי' ל"ב סע' ז'), שהלכה למשה מסיני, שתפילין נכתבין על הקלף ולא על הדוכסוסטוס, וגם שכותבין על הקלף, צריך לכתוב לצד הבשר, כלומר לאחר שחולקין את העור לשניים, כותבין בחלק החיצון, בצידו הפנימי.

איך צורת עיבוד הקלף ?

כתב בשו"ע (סי' ל"ב סע' ח'), צריך להיות הקלף מעובד בעפצים או בסיד, (והוסיף במשנ"ב [סי' ל"ב ס"ק כג'] שצריך להשהותו בסיד, עד שיפול השער מאליו), והמנהג היום לעבדו בסיד, (משום שהוא עושה את העור יותר לבן).

אמנם דעת הרמב"ם והרבה מהגאונים, שצריך לעבדו בעפצים, (כלשון הרמב"ם) ויש שמחמירים לעבדו דווקא בעפצים.

מה הם תפילין חרוצות ?

באופן עשיית תפילין של ראש, ביאר בשו"ע (סי' ל"ב סע' מ'), שצריך לעשותם מ-ד' בתים מחולקים, ולאחר מכן מרבעים את התפילין.

החריצים שבין בית לבית, צריך שיהיה ניכר גם החריץ מבחוץ, ואם הוא רק רישום בעלמא לא מועיל (משנ"ב סי' ל"ב ס"ק קפ"ח), וכיון שיש מדביקים את הבתים אחד לשני, צריך לבדוק שלפחות רוב התפילין פרודים ולא דבוקים.

יש המקפידים לעשותם שיהיו גם ניכרים מבחוץ עד לתיתורא, כלומר שיוכל להעביר בניהם חפץ דק עד לתיתורא.

ויש המחמירים, שיראה חריץ מפולש מבחוץ באופן שיוכל לראות מצד לצד (משנ"ב סי' ל"ב ס"ק קפ"ח, הלכה ברורה ח"ב עמ' תל"א).

מה הם תפילין מכוונות ?

תפילין מכוונות הם, תפילין שמעבירים בהם את הגיד, בין ה-ד' בתים, לאחר שחיברו בו את ה-ד' בתים לתיתורא, וזה מגלה לנו שהתפילין הם פרודים עד לתיתורא, ובזמנם היו מעבירים את הגיד ברווח שבין הבתים, (וע"י כן היה נוצר מצב שיש רווח גדול בין בית לבית, כמו החומרא של תפילין חרוצות לדעה המחמירה ביותר שהיא, שצריך לראות את הרווח), אבל בימינו כדי שלא לקלקל את צורת הריבוע, וכדי שלא לגרום פירוד גדול של הבתים לאחר זמן, קודחים בין הבתים צמוד לתיתורא, וע"י כך מרחיבים את הריווח רק מלמטה, ושם מעבירים את הגיד.

לזכרון עולם בהיכל ה'

ר' שלום אהרון בן רחל

גבריאל בן מסעודה

מרדכי בן חביבה

רות בת שרה

להנצחת יקירך - 03-5520004

דעת תורה

"ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה', ושמרת לעשות ככל אשר יורוך, על פי התורה אשר יורוך, ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" (דברים יז י -יא)

ופירש רש"י "אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין".

וכתב בספר החינוך (מצוה תצ"ו) - לפי שדעות בני אדם חלוקים זה מזה, ויודע אדון הכל ברוך הוא שאם כוונת פירושי התורה תהיה מסורה ביד כל אחד, איש איש כפי שכלו, יתרבו המחלוקות ותיעשה התורה ככמה תורות ח"ו. ולכן ציוונו שלא להמרות פי בית הדין הגדול שיעמדו לישראל. ואפילו יאמרו לך על ימין שהוא שמאל, ועל שמאל שהוא ימין, לא תסור ממצוותן - כלומר שאפילו יהיו טועים בדבר אחד מן הדברים אין ראוי לנו לחלוק עליהם, ונעשה כטעותם. וטוב לסבול טעות אחת ויהיו הכל מסורים תחת דעתם הטוב תמיד, ולא שיעשה כל אחד ואחד כפי דעתו, שבזה יהיה חורבן הדת וחילוק לב העם, והפסד האומה לגמרי.

ועל דרך זה יש לפרש מעשה דרבי אליעזר בתנורו של עכנאי (ב"מ נט:, כשרצה להוכיח צדקתו ולבסוף אף יצאה בת קול ואמרה שהלכה כר"א ואע"פ כן לא קבלו חכמים.) אמרו שם, "אשכחיה רבי נתן לאליהו וכו' אמר ליה: מאי עביד הקב"ה באותה שעה? אמר ליה חייך ואמר: "נצחוני בני". שהיה שמח הקב"ה על שהיו בניו הולכים בדרך התורה, ובמצוותה להטות אחרי הרבים. ומה שאמר "נצחוני בני" חלילה להיות נצחון לפניו ב"ה, אבל פירוש הדבר, שאעפ"י שהאמת היתה עם רבי אליעזר במחלוקת עם חבריו כדברי הבת קול ולא ירדו לסוף דעתו, ולא רצו להודות ופסקו כנגדו מן הדין של אחרי רבים להטות. השיב הקב"ה נצחוני בני, כלומר אחרי שהם טועים מדרך האמת שהלכה כרבי אליעזר, והם באים מכח התורה שציוויתם לשמוע אל הרוב לעולם. אם כן על כל פנים יש להודות בפעם הזאת כדבריהם שתהיה האמת נעדרת, והרי זה כאילו בעל האמת נצוח. עכת"ד.

העולה מדבריו שטוב לסבול טעות הדיינים ולקיים דבריהם אפילו על ימין שהוא שמאל, שהדיינים וחכמי ישראל הם קיום התורה, הדת, החברה והאומה כולה שבלעדיהם הוי חורבן והרס. (זאת אומרת שאעפ"י שהאמת אומרת אחרת, לא נעשה כמוה, ונסבול את הטעות מפני תיקון הדת והחברה).

איתא בעירובין (יג:) "מפני מה זכו בית הלל שיקבעו הלכה כמותם מפני שנוחים ועלובים, והם שונים דבריהם ודברי בית שמאי, ולא עוד שמקדימים דברי בית שמאי לדבריהם".

וצריך לבאר, וכי הלכה תלויה במידות טובות? הרי נקבעת היא כפי בירור האמת והצדק.

אלא ודאי ש"אלו ואלו (גם דברי ב"ה, וגם דברי ב"ש) דברי אלקים חיים". (גיטין ו': ונראה שהביאור במושג זה, שכל שיש סברא ותירוץ הגיוני בפירוש ובביאור הדבר - הוי דברי אמת, ודברי אלוקים חיים, שהרי אמרו בכתובות כ"ב. שסברא דאורייתא היא, ודו"ק). אם כן יש לומר שההלכה יכולה להיות תואמת ולהיפסק ככל אחד מהם (שלכל אחד יש את סברתו להכריח את אמיתותו), אלא שנבחרו בית הלל, לא דוקא משום שהצדק הבלעדי עימהם, אלא משום מידותיהם, וכדאים הם שתיפסק הלכה כמותם, שמידותיהם קיום התורה, הדת והחברה. ותכונה זאת היא שמציינו שמכריעה את הפסיקה כמאן, ולכן קבעו הלכה דוקא כמותם. ודו"ק.

יש עובדים את ה' בעשיית חסד, יש עובדים את ה' בקריאת תהלים, יש בלימוד גמרא, יש בקבלה, כל אחד לפי ה"כלים" שניתנו לו. המשותף בכולם הם המידות. זאת אומרת אדם יכול להיות גאון גדול, או בעל חסד גדול, ללא מידות ודרך ארץ הכל לוקה.

אחד אמר: "אם היה לי את המוח של הגאון ר"ע איגר, ואת התפילה של המגיד ממזריטש, ואת הלב של ר' זוסא מניפולי, הייתי עובד את ה' כדבעי". אמרו לו: רוצים אותך עם המוח והלב שלך. לקב"ה יש די מלאכים בעולמו, הקב"ה לא צריך תוצאות, הקב"ה רוצה את המעשים עם עבודת המידות של המוח והלב שיש לכל אחד. הדרך לעבוד את ה' תוכל להפסק כאמיתית ונכונה, אך ורק כשתהא מלווה עם עבודת המידות. מפני שזהו קיום העולם החברה הדת והאומה כולה - הסיבה שמכריעה את הפסיקה.

מצינו (בבא מציעא פח:) "מפני מה חרבו חנויות של בית הינו שלוש שנים קודם ירושלים מפני שהעמידו דבריהם על דברי תורה". ופירש רש"י "שמצאו היתר מן התורה למה שאסרו חכמים" - משמע שאעפ"י שצדקו בלימודם, חרבו שהיה להם לקבל דברי חכמים. שבעצם לימודם כנגד, נראה כזלזול וחסרון בדרך ארץ, וזה שהביא את חורבנן שצריך פעמים לקבל את הלא אמת כביכול מפני תיקון האומה ואת זה הם לא עשו, ולכן חרבו.

מצינו בכריתות (ו:) "אמר רבי שמעון חסידא כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית". ורצונו לומר, שאפילו יתענו מניין שלם של צדיקים וחסידים אין תעניתם תענית, ואין תפילתם נשמעת. ועד שלא יצרפו אל מניינם הקדוש איזה פושע מבוזה לא תתקבל תעניתם. והתמהה על כך ברורה, וכי לא ישמע ה' תפילת הצדיקים? וע"פ דברינו מתבאר, שעל אף שהאמת הצדק והחסידות עמהם, כל עוד אין מעשה מוכיח של "מידות" ואיחוד החברה אין עושים לכאורה כאמת זו. לכן צריך שיצרפו למנין קדוש זה פושע כדי שיקרבוהו למרות פחיתותו שזהו קיום החברה. ואז תישמע תפילתם, ותתקבל תעניתם. ודו"ק.

ההלכה תוכרע ותפסק כמו האמת רק אם תהיה מלווה עם עבודת המידות שבלעדי זה הכל חסר. ה' יזכינו.

ואלה יעמדו על הברכה

עידו בן רחל	גיל בן אסנת	טל בן מדי	אליהו בן סאלמה	ורד בת יסמין	איל בן יסמין	שילה בן נטלי חיה
ירמיהו בן ויקטוריה	מאיר בן מדי	עובדיה בן שרה	לתרומות והנצחות	03-5520004	מרדכי בן נטלי חיה	יניב בן משה

פריטים טמונים - פרשת שופטים

בתמונה שלפניכם, המזכירה לנו את משל "המלך בשדה",
הוטמנו 15 פריטים מפרשת "שופטים".
מי ימצא אותם ראשון?

הפריטים שעליכם לחפש:

רשימת הפריטים:

1. **מאזניים** - ושפטו את העם משפט צדק.
2. **פטיש שופט** - דין צדק.
3. **ספר תורה** - "וכתב לו את משנה התורה".
4. **כתר מלכות** - "שם תשים עליך מלך".
5. **סוס** - "לא ירבה לו סוסים".
6. **עיר מקלט** - מקלט לרוצח בשגגה.
7. **מקל הליכה** - שופטים זקנים.
8. **דגל שבט** - תתן לך לשבטיך.
9. **לוחות ברית** - על פי התורה.
10. **כסא מלך** - על כסא ממלכתו.
11. **עץ** - כי האדם עץ השדה.
12. **שופר** - קריאה וצדק.
13. **עין רואה** - עדות.
14. **ידיים לוחצות** - ברית.
15. **עגל** - עגלה ערופה.

האם תצליחו לגלות את כולם? בהצלחה!

מצא את ההבדלים

"וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת"

המלך יושב בכבוד על כיסא המלכות וספר התורה בידו. אבל בתמונה הזו הוסתרו 15 הבדלים קטנים...
האם תצליחו למצוא את כולם? בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il
או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

מרבי הרשב"ש

דברי תורה

דרך אורו של הרשב"י

בזוהר הקדוש

פרשת שופטים

בפרשת רוצח בשגגה כתוב תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך ה' אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח (דברים יט ג) ואמרו חז"ל שעושים שלטים היכן הוא עיר מקלט בכדי שהרוצח ידע את מיקום עיר מקלטו. ושואלים העולם מדוע לא כתוב לעשות שלטים גם לכיוון בית המקדש לצורך העולי רגלים שגם מצוות עלייה לרגל מצווה רבה היא ? והנה על אף שלפי פשוטם של דברים אפשר שלא עשתה התורה ציווי מיוחד על כך משום שברוצח יש חשש שיהרגנו הגואל הדם משא"כ בשאר מצוות שאין בהם חשש סכנה על כל פנים אומרים משם מרנא החפץ חיים שהסיבה לשינוי בין בית המקדש לבין הרוצח על דרך המוסר היא משום שבכדי שהרוצח לא ידבר עם בני אדם כלל לשאול אותם היכן היא עיר המקלט לפי שאז יבינו הימנו שרצח בשגגה וכבר על ידי זה יהיה להם קירור וצינון בעבודת ה' ובזהירות ושמירה על חייו של אדם על כן עושים שלטים היכן היא העיר מקלט משא"כ בעליית לרגל אדרבה ככל שישאלו ויתפרסם שעולים הראות בבית ה' יחדור יותר בכולם שצריך לעלות לרגל להראות את פני ה' עד כדי כך יש השפעה לכל דבר כל מילה שאדם שומע הרי היא משפיע על חושיו ועל תכונותיו

וכל דבר קטן יש לו השפעה עצומה על האדם גם כי לא ניכרת עליו ההשפעה ואינו מרגיש שהדבר השפיע עליו וכמו שמסביר הגר"ס באור ישראל מכתב יב שרבי עקיבא למד מהמים ששחקו את האבנים את כח ההתמדה וביאור הדבר שהבין רבי עקיבא את העומק שבכל טיפה אף שלא ניכרת השפעתה ולא רואים שחפרה באבן כלל, אין הדבר כן אלא היא חפרה בצורה מזערית שאינה ניכרת לעיין ועשתה רושם כל שהוא. והבין שמכל חיזוק ורצון להתקרב אל הי"ת ורעיית מעשיהם של הצדיקים האמתיים המדקדקים במידותם ובטוב ליבם ויושר דרכם יש השפעה אמיתית על הנפש אף שחושבים שאינה מורגשת כל דבר חיזוק משפיע הוא מאוד. ומאידך גם לשלילה נאמר 'בני אל תלך בדרך איתם' וכו' כל ראיית פריצות אפילו קטנה ביותר משפיעה על נפש האדם ללא שיודע שמשפיעה עליו וכל ראיית חוסר מידות טובת משפיעה על האדם אף שהוא סולד ממנה ויש להתרחק מאנשים שמתנהגים במידות רעות וחסרות רגישות לזולת ובזלזול בבני אדם ובתחושת גאווה וכיוצא שלא ישפיע חלילה גם על הנוכח באותו המקום וכבר ידוע שהמידות הטובת וההליכה בדרכי ה' וההדבקות במידות רחמיו הם הסגולה הכי טובה לאדם וכמבואר בכל המוסרים של חומש דברים וכן בפסוק בפרשתינו צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ובשאר פסוקים וזה מה שדרשו רבותינו דורשי רשומות על הפסוק בתחילת הפרשה "שופטים ושוטרים תיתן לך בכל שעריך" דהיינו לכל שערי החושים שבגופינו

וידוע שאור הדעת מקום משכנו הוא במח, שהוא משכן החכמה שהיא הנשמה. ובלב שהוא משכן הנפש כפי שכתוב כי הדם הוא הנפש, מתעוררת רשפי אהבת ה' וכמו שכתב מרן הקדוש בשו"ע הלכות תפילין שיכוון בהנחתם שצונו הקדוש ברוך הוא להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב, ועל הראש כנגד המוח, כדי שנזכור נסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וישתעבד להקב"ה הנשמה שהיא במוח, וגם הלב שהוא עיקר התאוות והמחשבות, ובזה יזכור הבורא וימעיט הנאותיו.

וכפי שאמר מרן על הראש כנגד המוח שהמוח הוא האב והשורש של החושים שבראש, ועל היד כנגד הלב שהלב הוא האב והשורש של כל האברים שבגוף. וידוע שהחושים של האדם נבראו באופן שככל שהחוש הוא יותר רוחני וגבוה הרי הוא מושפע וגם משפיע למרחקים גדולים יותר. לדוגמא חוש טעם המאכל שבפה, אין חשים אותו, אלא א"כ יתן המאכל לתוך פיו ממש. חוש הריח שהוא יותר רוחני, ניתן להריח בו גם על ידי שיקרב מעט את הבשמים לחטמו, ואין צריכים ליתן את עצמותם של הבשמים לתוך החוטם ממש. חוש השמיעה הרי הוא למרחקים יותר גדולים שאפשר לשמוע קול גדול גם ממרחק רב. חוש הראיה ניתן לראות בו אף ממרחק עצום כמו שניתן לראות את השמש ואת הירח והכוכבים. חוש המחשבה שהוא יותר רוחני ניתן להגיע עימו למרחקים יותר עצומים בין עולמות לעולמות וזהו עניין כוונת נתינת התורה בכל יום מאת הגבורה שהקב"ה משפיע אור של חכמה לכל אחד כפי הראוי לו. וזהו גם עניין המשכת הכוונה בעת התפילה.

גם בעצמותה של המחשבה יש דרגות, וככל שהאדם ראוי להבין יותר ומכוון לאמיתה של תורה הרי הוא מושך על ידי מחשבתו שבמח שהיא כנגד הנשמה והתורה, - אור תורה ממקום גבוה יותר.

וכמו כן יש גם ברעותא דליבא דרגות, שככל שיש לאדם יותר רעותא דליבא וערגה וכיסופין לה' יתברך הרי שמצוותיו ותפילותיו פועלות במקום רוחני פנימי יותר, לפי שהלב הוא כנגד התפילה והמצוות, וכמו שכתוב בגמ' (שבת י.) שהתפילה היא חיי שעה, כלומר כנגד הלב שהוא ראש האברים שבגוף. ואילו התורה היא חיי עולם כנגד המוח שהוא ראש החושים שבראש וכמו שכתוב ותלמוד תורה כנגד כולם שהוא עניין המחשבה שבמח.

וככל שהאדם מעמיק במחשבתו, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, הרי הוא משיג שלמות יותר רוחנית בנפשו על ידי עמל התורה וכמו שכתוב בזוהר הקדוש (ח"ג פב: ברעיא מהימנא) שמי שעמל בעצמו להגיע לתכלית ההלכה, דהיינו מתוך דקדוק ויגיעה בדברי התלמוד והראשונים, הרי הוא נחשב כמו בן אצל הקב"ה, ונחשב שמקבל את התורה מפי הגבורה ממש, משא"כ מי שאינו עמל בעצמו, אלא לומד בדברי אחרים שעמלו, ועל ידי כך קונה קניינים בידיעת תורתו, הרי הוא דומה לעבד ולא לבן, ואין מקבל את התורה מפי הגבורה.

ועל ידי לימוד המשנה הגמרא והראשונים, עד למסקנת ההלכה, הרי הוא בונה בשמים עליותיו, עולמות שלמים ומתוקנים, ולא עולמות חצויים שאינם מגיעים אל מטרתם, לפי שהוא מסיק את שמועתו אליבא דהלכתא. וידוע שבחינת התורה היא קוץ היוד, והמשנה היא בחינת שם הויה פשוט, והגמרא היא בחינת שם הויה מלא, והפוסקים היא בחינת מלא דמלא, ועל ידי שמגיע בהשתלמות כולם אל ההלכה, נשלמת המלאכה, ועולה למעלה למקומה בסוד תיקון עולם במלכות שדי שעולה לראש הרים, ופסיקת ההלכה היא נעשית כתר למלכו של עולם. והוא בחינת יום השבת, שאע"פ שהוא השביעי ואחרון, עכ"ז מחמת שבו נשלם כל בניין, נעשה לראש ומשפיע לכל השבוע שאחריו.

והמשל בזה, כאשר עולה ברעיונו של האדם לבנות לעצמו בניין נאה, ומסכים בחוכמתו באופן כללי, לבנות את הבניין, ולאחמ"כ מפתח בבינתו, את תדמית הבניין לכל פרטיו, ומסכים ומורה בדעתו לאברי גופו, לפעול את הפעולות למען מטרת הבניין, דהיינו לבנותו בידיו ורגליו ושאר אבריו, ולאחר שמשלים הבניין, הרי סיומו של הבניין, שהיא הפעולה האחרונה והמזערית, עולה על גבי הכל, לפי שהושלמה המלאכה על ידה, וכעת יהיה ניתן בפועל, להנות ולהשתמש בכל הפעולות הקודמות לה. וכך הוא גם מי שזוכה להסיק את שמועתו אליבא דהלכתא.

בס"ד

מוסדות הרב בניהו שמואלי שליט"א המייש"ר בת ים

פעם בשנה - לכל השנה!

זכות נדירה ומיוחדת

ברכת השנה תשפ"ו

קח לך את הזכות היקרה להיכתב בארון הקודש

להתברך בפתיחת ההיכל בכל שבת ושבת
למשך שנה שלימה!

ולהיות שותף מלא בזיכוי הרבים
ובפעילות הקדושה של הישיבה!

בנוסף: זכות מיוחדת להתברך מפי מו"ר עט"ר
הגאון המקובל **רבי בניהו שמואלי** שליט"א
בשעת רצון קדושה – מול קודש הקודשים!

זכות ברכת השנה

בתשלום חד־פעמי: **3,800₪**

או בפריסה נוחה: **315₪ × 12** תשלומים

מכספי מעשר לכתחילה!

להרשמה ופרטים נוספים: משרד הישיבה – **03-5520004**